

Ročník 2011

Sbírka instrukcí a sdělení

MINISTERSTVA SPRAVEDLNOSTI ČESKÉ REPUBLIKY

Částka 3

Rozeslána dne 14. února 2011

Cena 192,- Kč

OBSAH:

8. I n s t r u k c e Ministerstva spravedlnosti ze dne 31. prosince 2010, č. j. 57/2008-MOT-J/60, O POSTUPU SOUDŮ VE STYKU S CIZINOU VE VĚCECH TRESTNÍCH

8

Instrukce

Ministerstva spravedlnosti

ze dne 31. prosince 2010, č. j. 57/2008-MOT-J/60,

O POSTUPU SOUDŮ VE STYKU S CIZINOU VE VĚCECH TRESTNÍCH

Ministerstvo spravedlnosti stanoví:

**ČÁST PRVNÍ
OBECNÁ ČÁST**

§ 1

(1) Tato instrukce je metodickou pomůckou upřesňující podrobnosti postupu soudů při úkonech souvisejících s aplikací ustanovení zejména hlavy dvacáté páté trestního řádu a ustanovení příslušných vyhlášených mezinárodních smluv, k jejichž ratifikaci dal Parlament souhlas a jimiž je Česká republika vázána v oblasti mezinárodní justiční spolupráce v trestních věcech (dále jen „mezinárodní smlouvy“), ve vztahu k cizím státům a jejich zámořským a závislým územím, mimo členské státy Evropské unie a státy zapojené do užší schengenské spolupráce a jejich zámořská a závislá území¹⁾. V oblasti mezinárodní justiční spolupráce v trestních věcech doplňuje instrukci Ministerstva spravedlnosti ze dne 3. prosince 2001, č. j. 505/2001-Org, kterou se vydává vnitřní a kancelářský řád pro okresní, krajské a vrchní soudy, uveřejněnou pod č. 1/2002 Sbírky instrukcí a sdělení Ministerstva spravedlnosti, ve znění pozdějších předpisů.

(2) Ustanovení této instrukce platí přiměřeně i pro styk s mezinárodními trestními soudy a tribunály podle § 375 odst. 2 až 5 trestního řádu (Mezinárodní trestní tribunál pro bývalou Jugoslávii, Mezinárodní trestní tribunál pro Rwandu a Mezinárodní trestní soud). V případě pochybností se doporučuje postup konzultovat s mezinárodním odborem trestním Ministerstva spravedlnosti (dále jen „ministerstvo“), neboť pochybení při řízení o žádosti nebo příkazu mezinárodního trestního soudu či tribunálu by mohlo mít pro Českou republiku vážné důsledky.

Účel instrukce

§ 2

Písemnosti, které je v souladu s příslušnými ustanoveními trestního řádu a této instrukce potřeba zaslat ministerstvu, se zasílají na adresu: Ministerstvo spravedlnosti, mezinárodní odbor trestní, Vyšehradská 16, 128 10 Praha 2; tel.: 221997985 (kancelář mezinárodního odboru trestního), 221997435 nebo 984 (sekretariát ředitele mezinárodního odboru trestního), fax.: 221997986 nebo 560, e-mail: mot@msp.justice.cz.

§ 3

Informace o mezinárodních smlouvách závazných pro Českou republiku

(1) Informace o dvoustranných a mnohostranných mezinárodních smlouvách platných ve vztazích mezi Českou republikou a cizími státy a informace o výhradách a pro-

hlášeních k mnohostranným mezinárodním smlouvám závazným pro Českou republiku sděluje mezinárodně právní odbor Ministerstva zahraničních věcí. Mnohostranné mezinárodní smlouvy je nezbytné aplikovat vždy ve smyslu výhrad a prohlášení jednotlivých států.

(2) Konzultační dotaz lze učinit též u mezinárodního odboru trestního ministerstva.

(3) Seznamy konzulárních úmluv, mnohostranných a dvoustranných mezinárodních smluv závazných pro Českou republiku v oblasti mezinárodní justiční spolupráce ve věcech trestních ve vztahu ke státům, které nejsou členskými státy Evropské unie ani státy zapojenými do užší schengenské spolupráce, tvoří přílohy č. 1 až 3. V přílohách č. 2 a 3 jsou rovněž uvedeny adresy internetových stránek, na kterých lze zjistit orientační údaje o smluvních stranách a případných výhradách a prohlášeních. O změnách a doplněních seznamů konzulárních úmluv, mnohostranných a dvoustranných mezinárodních smluv uvedených v přílohách č. 1 až 3 informuje ministerstvo formou sdělení publikovaných ve Sbírce instrukcí a sdělení²⁾.

(4) O nových výhradách a prohlášeních k nejdůležitějším mnohostranným smlouvám závazným pro Českou republiku a o prohlášeních České republiky o vzájemnosti v oblasti mezinárodní justiční spolupráce ve vztahu ke státům, které nejsou členskými státy Evropské unie ani státy zapojenými do užší schengenské spolupráce, pokud je s nimi nutno seznámit justiční složky, a o změnách v seznámeních smluvních stran a ve výhradách a prohlášeních obsažených v přílohách č. 4 až 13 informuje ministerstvo formou sdělení publikovaných ve Sbírce instrukcí a sdělení³⁾. To platí i o jazykových tabulkách (příloha č. 14), tabulce lhůt pro zasílání dožádání o doručení předvolání obviněného (příloha č. 16/D) a přehledu lhůt pro doručení žádosti o vydání podle mezinárodních smluv (příloha č. 23).

(5) Ministerstvo může formou sdělení publikovaných ve Sbírce instrukcí a sdělení⁴⁾ informovat o změnách mnohostranných či dvoustranných smluv, pokud došlo k důležitým změnám v jejich textech v důsledku sjednání nových smluv či protokolů k nim a seznámení soudů s jejich novým zněním je žádoucí vzhledem k četnosti používání těchto smluv (příloha č. 21).

Způsob styku s cizinou

§ 4

Styk prostřednictvím ministerstva

(1) Nestanoví-li mezinárodní smlouva jinak, uskutečňuje se styk soudů s cizozemskými justičními a jinými orgány i fyzickými a právníckými osobami v cizině prostřednictvím ministerstva.

¹⁾ Instrukce Ministerstva spravedlnosti ze dne 24. srpna 2007, č. j. 66/2004-MO-J/155, o postupu soudů ve styku se členskými státy Evropské unie ve věcech trestních, uveřejněná pod č. 25/2007 Sbírky instrukcí a sdělení Ministerstva spravedlnosti.

^{2), 3), 4)} § 2 odst. 4 písm. d) instrukce Ministerstva spravedlnosti ze dne 12. října 1999, č. j. 789/1999-L, o postupu při vypracování vnitřních předpisů a o Sbírce instrukcí a sdělení Ministerstva spravedlnosti (publikační instrukce), která byla uveřejněna pod č. 27/1999 SIS, ve znění pozdějších předpisů.

(2) Podání adresované příslušnému cizozemskému orgánu či osobě v cizině spolu se všemi přílohami zašle soud ministerstvu s předkládací zprávou na zvláštním listu. Ministerstvo zajistí odeslání tohoto podání cizozemskému orgánu či osobě a samo sleduje a v přiměřených lhůtách urguje jeho vyřízení, je-li toho zapotřebí; odpověď dožádaného orgánu poté zašle soudu.

§ 5

Přímý styk s cizozemskými justičními orgány

(1) Stanoví-li tak mezinárodní smlouva, mohou soudy s cizozemskými justičními orgány spolupracovat v přímém styku. Písemnosti se adresují a zasílají poštou přímo příslušným justičním orgánům v cizině a stejným způsobem je doručována odpověď. Ustanovení mezinárodních smluv o přímém styku justičních orgánů lze aplikovat pouze na ty druhy spolupráce, jichž se týkají. Při přímém styku s cizozemskými justičními orgány soud zvláště dbá na dodržování předepsaného jazykového režimu (§ 12 odst. 4, přílohy č. 14/A a 14/B).

(2) Přímý styk justičních orgánů je možný podle čl. 15 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních z 20. dubna 1959 ve znění čl. 4 Druhého dodatkového protokolu z 8. listopadu 2001 (č. 48/2006 Sb. m. s.; příloha č. 9), a to pouze ve vztahu ke smluvním stranám Druhého dodatkového protokolu, které neučinily prohlášení podle čl. 15 odst. 8 písm. b) Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních ve znění čl. 4 Druhého dodatkového protokolu, že žádosti musí být zasílány ústřednímu orgánu určenému v prohlášení.

(3) Pokud je soudu přímo doručeno podání cizozemského justičního orgánu, k jehož vyřízení není příslušný, postoupí je bezodkladně příslušnému orgánu a zároveň o postoupení informuje cizozemský justiční orgán, přičemž uvede označení a adresu orgánu, kterému bylo podání postoupeno.

(4) Přímý styk justičních orgánů nelze zaměňovat s možností přímého doručování písemností poštou adresátům na území cizího státu (§ 11).

§ 6

Pokud je soudu doručeno podání justičního orgánu cizího státu přímo, ačkoli přímý styk mezi justičními orgány ve smyslu § 5 přípustný není, informuje o tom soud bezodkladně ministerstvo, a pokud je to možné, učiní předběžné kroky k vyřízení podání. Konečné vyřízení však může být provedeno a předepsaným způsobem oznámeno dožadující straně až po obdržení podání předepsaným způsobem.

§ 7

Styk s cizozemskými zastupitelskými úřady, akreditovanými pro Českou republiku, se sídlem v České republice

(1) Stávající postupy při styku s konzulárními úřady a s konzulárními odděleními diplomatických zastupitelských úřadů cizích států sídlícími v České republice v oblasti výkonu konzulárních funkcí používané na základě souhlasu uděleného Ministerstvem zahraničních věcí k tomu, aby se justiční orgány s konzulárními úřady a s konzulárními odděleními diplomatických zastupitelských úřadů cizích států sídlícími v České republice v oblasti výkonu konzulárních funkcí stýkaly přímo, jsou i nadále platné. Písemnosti se adresují a zasílají poštou přímo konzulárnímu úřadu či konzulárnímu oddělení diplomatického

zastupitelského úřadu cizího státu v České republice a stejným způsobem je doručována odpověď. V písemnosti je vždy nutno uvést důvod, pro který se písemnost cizozemskému zastupitelskému úřadu zasílá (včetně odkazu na příslušné ustanovení mezinárodní smlouvy).

(2) Pokud na území České republiky působí honorární konzul cizího státu, soud písemnosti, které je nutno zaslat zastupitelskému úřadu tohoto cizího státu, nezasílá honorárnímu konzulovi, ale přímo zastupitelskému úřadu (diplomatické misi či konzulárnímu úřadu). I v případě, že zastupitelský úřad cizího státu nemá sídlo na území České republiky, soud nezasílá písemnosti, které je nutno zaslat zastupitelskému úřadu tohoto cizího státu, honorárnímu konzulovi tohoto cizího státu, který na území České republiky působí, nýbrž zastupitelskému úřadu cizího státu postupem podle § 8.

§ 8

Styk s cizozemskými zastupitelskými úřady, akreditovanými pro Českou republiku, se sídlem v cizině

(1) Styk s cizími zastupitelskými úřady, které mají sídlo mimo území České republiky, se realizuje prostřednictvím podatelny Ministerstva zahraničních věcí tak, že je zastupitelskému úřadu České republiky ve státě, v němž sídlí cizí zastupitelský úřad akreditovaný pro Českou republiku, adresována (§ 9) žádost na zvláštním listu o předání záležitosti cizímu zastupitelskému úřadu. Uvedená žádost musí být skutečně adresována předmětnému zastupitelskému úřadu České republiky, a nikoli odboru konzulárních činností Ministerstva zahraničních věcí či Ministerstvu zahraničních věcí bez určení útvaru. V žádném případě nelze Ministerstvu zahraničních věcí zasílat písemnosti určené pro cizozemské zastupitelské úřady, aniž by k nim byl přiložen průvodní dopis pro podatelnu Ministerstva zahraničních věcí či pro příslušný zastupitelský úřad České republiky vysvětlující, jak má být s písemností adresovanou cizozemskému zastupitelskému úřadu naloženo.

(2) Adresy zastupitelských úřadů cizích států akreditovaných pro Českou republiku lze nalézt na internetových stránkách Ministerstva zahraničních věcí (www.mzv.cz).

§ 9

Styk se zastupitelskými úřady České republiky v cizině

(1) Zastupitelským úřadům České republiky v cizině soudy zasílají písemnosti prostřednictvím podatelny Ministerstva zahraničních věcí na adresu: „Ministerstvo zahraničních věcí, podatelna - pro ZÚ .....[uvede se město, v němž zastupitelský úřad sídlí], Loretánské náměstí 5, 118 00 Praha 1“. Ve výjimečných případech, zejména nesnese-li věc odkladu, lze zastupitelskému úřadu České republiky v cizině zaslat písemnost přímo poštou podle předpisů platných pro poštovní styk, faxem, anebo elektronickou poštou.

(2) Na honorární konzuly České republiky v cizině se soudy neobrací přímo, ale případně pouze prostřednictvím zastupitelských úřadů České republiky (velvyslanectví, generální konzuláty), v jejichž obvodu působnosti honorární konzulové vykonávají svou činnost.

§ 10

Doručování osobám požívajícím imunit

(1) Je-li třeba doručit písemnost osobě požívající v České republice výsad a imunit podle mezinárodního

práva nebo je-li třeba písemnost doručit v místě, které je podle mezinárodního práva nedotknutelné (zejména budovy a místnosti diplomatických a konzulárních misí a obydlí osob požívající v České republice výsad a imunit podle mezinárodního práva), zašle soud písemnost diplomatickému protokolu Ministerstva zahraničních věcí s žádostí o doručení na zvláštním listu.

(2) Má-li soud pochybnosti, zda je postup podle odstavce 1 nezbytný, vyžádá si stanovisko diplomatického protokolu Ministerstva zahraničních věcí.

§ 11

Přímé doručování do ciziny

(1) Stanoví-li tak mezinárodní smlouva, může soud písemnosti adresátům na území cizího státu doručovat přímo poštou podle předpisů platných pro poštovní styk [srov. však č. 4/1999 Sb. rozh. tr. a rozsudek Nejvyššího soudu z 26. dubna 2005, sp. zn. 4 Tz 18/2005, z nichž vyplývá, že v případě, že jde o svědka, jehož výpověď soud považuje za zvláště důležitou, nemůže se soud ani v případech, kdy je možné přímé doručování písemností poštou, spokojit s jeho předvoláním k hlavnímu líčení jen na tzv. mezinárodní doručenkou, ale musí formou dožádání (§ 18, § 19, § 21, příloha č. 16) požádat dožádanou stranu o doručení předvolání s upozorněním, že jeho osobní účast považuje za zvláště důležitou]. Při doručování písemnosti adresátovi přímo poštou na území cizího státu soud zvláště dbá na dodržování předepsaného jazykového režimu (§ 12 odst. 4, přílohy č. 14/A a 14/B).

(2) Přímé doručování adresátům na území cizího státu umožňuje čl. 16 Druhého dodatkového protokolu z 8. listopadu 2001 k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních z 20. dubna 1959 (č. 48/2006 Sb. m. s.; příloha č. 9), a to pouze ve vztahu k jeho smluvním stranám, které k čl. 16 nečinily podle čl. 33 odst. 2 výhradu.

(3) Není-li přímé doručování do ciziny mezinárodní smlouvou výslovně umožněno a není-li umožněno ani vnitrostátními předpisy cizího státu, na jehož území má být doručeno, lze se s jinými než justičními orgány cizích států či s osobami v cizině stýkat pouze prostřednictvím cizozemských justičních orgánů (§ 4, § 5, § 21).

§ 12

Úprava písemností určených pro cizinu

(1) Písemnosti určené pro cizinu je nutno psát na psacím stroji či obdobnou technikou (počítačem), na kvalitním papíru (nikoli průklepovém).

(2) V textu nelze používat zkratky, i když jsou v České republice běžné, a je třeba dbát, aby písemnost neobsahovala strojové překlapy, nerovné řádky, nečitelná místa, nebo gramatické chyby. Vzhledem k různým zvyklostem při psaní dat v cizích státech, je vhodné nevyjadřovat v datech měsíc číslicí, nýbrž slovně.

(3) Písemnosti musí být opatřeny čitelným otiskem kulatého úředního razítka soudu, datem a vlastnoručním podpisem soudce, jehož jméno, příjmení a funkce budou pod podpisem vypsány strojopisem.

(4) Je-li třeba úředně přeložit písemnost do cizího jazyka, musí být překlad vyhotoven tlumočnickem na stroji či na počítači a na kvalitním papíru, s patřičnou vnější úpra-

vou a pevně spojen (svázání či spojení musí být přetištěno otiskem kulatého razítka tlumočnicka) s českým textem tak, aby po českém textu následoval jeho překlad a svazek byl uzavřen tlumočnickou doložkou s otiskem kulatého razítka tlumočnicka a jeho vlastnoručním podpisem. Překlad se podpisem soudce ani otiskem kulatého úředního razítka soudu neopatřuje. Překlad podpisu a otisku kulatého úředního razítka soudu, kterým je opatřen český text, tlumočnick uvede v překladu. Soud dbá na dodržení i ostatních náležitostí úředního překladu v souladu s § 14 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 37/1967 Sb., k provedení zákona o znalcích a tlumočnících, ve znění pozdějších předpisů. Je-li písemností určenou pro cizinu daktyloskopická karta, je nutno přeložit nejen všechny údaje v ní vyplněné, ale rovněž názvy všech rubrik, včetně alfanumerických kódů označujících otisky jednotlivých prstů (P1 až P5 a L1 až L5), pokud daný formulář daktyloskopické karty takové kódy obsahuje, neboť bez překladu by nebyly cizozemským orgánům srozumitelné. Neumožňuje-li mezinárodní smlouva výslovně zaslání písemností s překladem do jiného jazyka, anebo bez překladu (srov. příloha č. 14/A), je vždy nutno písemnost přeložit do úředního jazyka dožádaného státu (srov. příloha č. 14/B).

(5) Ve styku s cizinou je třeba zvažovat vhodnost používání tiskopisů určených pro vnitrostátní styk. Do ciziny nelze zasílat tiskopisy obsahující upozornění na možnost předvedení, uložení povinností předložit občanský průkaz, pohružku pokoutou apod.

(6) Je-li mezinárodní smlouvou stanoveno užívání vícejazyčných tiskopisů, jsou soudy povinny tyto tiskopisy užívat. Tiskopisy určené pro styk na základě určité mezinárodní smlouvy však nelze používat k jiným účelům (tj. ke styku na základě jiné mezinárodní smlouvy či na bezsmluvním základě). Při použití vícejazyčného formuláře soud údaje vyplní kromě českého jazyka také v jazyce určeném pro styk s dožádaným státem.

(7) Písemnosti určené pro cizinu nelze zasílat prostřednictvím datové schránky, a to ani ministerstvu nebo jinému státnímu orgánu České republiky (např. Ministerstvu zahraničních věcí či zastupitelskému úřadu České republiky v cizině), neboť jejich povaha to neumožňuje⁵⁾. To platí i o zaslání písemností zastupitelským úřadům cizích států se sídlem v České republice.

(8) Soud v souladu s § 19 odst. 1 větou třetí zákona o azylu⁶⁾ dbá na to, aby písemnost, která má být zaslána orgánům cizího státu, neobsahovala žádnou informaci, byť nepřímou, o udělení mezinárodní ochrany podle zákona o azylu osobě, které se tato písemnost týká, ve vztahu k tomuto cizímu státu ani o žádosti takové osoby o udělení mezinárodní ochrany ve vztahu k tomuto cizímu státu, a to i pokud jí mezinárodní ochrana nebyla udělena. Nelze proto například uvést nejen že osoba je či byla žadatelem o azyl či mezinárodní ochranu, ale ani že osoba pobývá v pobytové středisku, integračním azylovém středisku, že jeho cestovní doklad má v držení odbor azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra a podobně.

§ 13

Ověřená kopie určená pro cizinu

(1) Ověřená kopie se pořídí tak, že fotokopie písemnosti se sváže s ověřovací doložkou na zvláštním listu

⁵⁾ § 17 odst. 1 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů.

⁶⁾ Zákon č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů.

v jeden pevně spojený celek tak, aby svázání bylo opatřeno přelepky a ty následně překryty otisky kulatého úředního razítka soudu.

(2) Ověřovací doložka zní: „Tato fotokopie doslovně souhlasí s originálem založeným ve spise ..... soudu v ....., sp. zn. .... /....., na čísle listu .....“ Dále se uvede místo a datum vystavení a doložka se opatří čitelným otiskem kulatého úředního razítka soudu a vlastnoručním podpisem soudce, vedoucího kanceláře nebo jím pověřeného pracovníka, jejichž jméno, příjmení a funkce budou pod podpisem vypsány strojopisem. Ověřovací doložku soud vyhotoví ve formátu A4.

(3) Je-li požívaný úřední překlad (§ 12 odst. 4) ověřené kopie písemnosti, přeloží překladatel i ověřovací doložku.

§ 14

Omezení nebo odnětí osobní svobody cizince v České republice

(1) Cizinec musí být při zadržení či jiném omezení osobní svobody nebo při odnětí osobní svobody či jiném zbavení osobní svobody poučen o právu na spojení se zastupitelským úřadem státu, jehož je občanem [čl. 36 odst. 1 písm. b) Vídeňské úmluvy o konzulárních stycích z 24. dubna 1963 (č. 32/1969 Sb.)].

(2) Pokud tak stanoví příslušná dvoustranná konzulární úmluva, je soud povinen o omezení nebo odnětí osobní svobody cizince informovat zastupitelský úřad (diplomatickou misi či konzulární úřad) státu, jehož je občanem. Soud v takovém případě omezení nebo odnětí osobní svobody cizince příslušnému zastupitelskému úřadu oznámí; stejnopis či kopii rozhodnutí ani protokolu však nezasílá. Seznam konzulárních úmluv s uvedením lhůt pro informování zastupitelského úřadu obsahuje příloha č. 1. Zastupitelskému úřadu soud písemně oznámí omezení nebo odnětí osobní svobody cizince spolu s uvedením jména a adresy obhájce. Pokud hrozí zmeškání lhůty pro informování zastupitelského úřadu, oznámí soud omezení nebo odnětí osobní svobody cizince zastupitelskému úřadu rovněž faxem. Se zastupitelskými úřady se soud stýká způsobem upraveným v § 7 až § 9. Pokud je dvoustrannou konzulární úmluvou stanovena povinnost přijímajícího státu informovat zastupitelský úřad vysílajícího státu o omezení nebo odnětí osobní svobody jeho občana v přijímajícím státu, jde o právo státu vysílajícího, a proto na povinnost soudu informovat zastupitelský úřad nemá vliv vyjádření zadrženého nebo odsouzeného, zda si přeje či nepřeje, aby byl zastupitelský úřad informován. Ministerstvu soud informací o omezení či odnětí osobní svobody cizince nezasílá, pokud pro to není zvláštní důvod.

(3) Není-li povinnost přijímajícího státu informovat zastupitelský úřad vysílajícího státu o omezení nebo odnětí osobní svobody jeho občana v přijímajícím státu stanovena dvoustrannou konzulární úmluvou, postupuje se podle čl. 36 odst. 1 písm. b) Vídeňské úmluvy o konzulárních stycích z 24. dubna 1963 (č. 32/1969 Sb.), podle kterého musí být zastupitelský úřad státu, jehož je podezřelý, obviněný nebo odsouzený státním občanem, informován o omezení nebo odnětí osobní svobody pouze tehdy, pokud o to zadržený nebo odsouzený výslovně požádá.

§ 15

Omezení nebo odnětí osobní svobody občana České republiky v cizině a pátrání po pobytu

(1) Vykonává-li občan České republiky vazbu či trest odnětí svobody ve státě, mezi nímž a Českou republikou je v platnosti dvoustranná konzulární úmluva, která tak stanoví, musí být o omezení jeho osobní svobody informováno konzulární oddělení zastupitelského úřadu České republiky, které je pro takový stát akreditováno. V ostatních státech jsou konzulární oddělení zastupitelských úřadů České republiky informována pouze v případě, že o to občan České republiky požádal. Soud může v takových případech zjistit, zda občan České republiky vykonává trest odnětí svobody nebo vazbu v cizím státě, dotazem u odboru konzulárních činností Ministerstva zahraničních věcí. Soud se s takovým dotazem může ve formě písemné žádosti s uvedením spisové značky, pod níž je trestní věc soudem vedena, jména a příjmení zpracovatele žádosti, faxového a telefonního čísla, s odůvodněním dotazu, včetně uvedení právní kvalifikace trestného činu a s uvedením místa předpokládaného pobytu obviněného, pokud je soudu známo, a údaje o tom, kdy a jakým způsobem soud tuto informaci získal, obrátit rovněž na Policejní prezidium České republiky, Úřad služby kriminální policie a vyšetřování, Národní ústředna Interpolu, Strojnická 27, 170 89 Praha 7, fax: 974834716 (dále jen „Národní ústředna Interpolu“). Ministerstvo těmito informacemi nedisponuje.

(2) Pokud je pro účely trestního stíhání či výkonu pravomocného rozsudku zapotřebí zjistit místo pobytu osoby v cizině, může soud učinit písemný dotaz s uvedením spisové značky, pod níž je trestní věc soudem vedena, jména a příjmení zpracovatele žádosti, faxového a telefonního čísla, s odůvodněním dotazu, včetně uvedení právní kvalifikace trestného činu a s uvedením místa předpokládaného pobytu obviněného, pokud je soudu známo, a údaje o tom, kdy a jakým způsobem soud tuto informaci získal, adresovaný Národní ústředně Interpolu.

§ 16

Vyhoštění z ciziny do České republiky

S odkazem na ustanovení § 380 odst. 1 trestního řádu může soud požádat Národní ústřednu Interpolu o prověření možnosti vyhoštění obviněného či odsouzeného občana České republiky z ciziny do České republiky, a to zejména v případě, že jeho vyzádnání z ciziny postupem podle § 383 a násl. trestního řádu by bylo vyloučeno (např. nejedná-li se o tzv. extradiční trestný čin), anebo pokud by bylo spojeno s nepřiměřenými náklady [§ 385 písm. c) trestního řádu], a to formou písemné žádosti s uvedením spisové značky, pod níž je trestní věc soudem vedena, jména a příjmení zpracovatele žádosti, faxového a telefonního čísla, s odůvodněním žádosti, včetně uvedení právní kvalifikace trestného činu, informace o příkazu k zatčení, příkazu k dodání do výkonu trestu, mezinárodním zatýkacím rozkazu či evropském zatýkacím rozkazu a s uvedením místa předpokládaného pobytu obviněného, pokud je soudu známo, a údaje o tom, kdy a jakým způsobem soud tuto informaci získal. Pokud je to soudu známo, uvede se také, zda lze předpokládat, že obviněný či odsouzený o svém trestním stíhání či odsouzení věděl ještě před opuštěním České republiky, a jak lze tento předpoklad doložit.

§ 17

Zvláštní informační povinnost podle některých mezinárodních smluv

(1) Povinnost informovat cizí státy či příslušné mezinárodní organizace (okruh subjektů, které mají být informovány, je vždy uveden v příslušné mezinárodní smlouvě)

o vzetí do vazby, jiných provedených opatřeních či o výsledcích trestního či vydávacího řízení, která vyplývá z některých mnohostranných mezinárodních smluv, jde-li o trestné činy, k jejichž stíhání a trestání tyto mezinárodní smlouvy zavazují, plní soudy prostřednictvím ministerstva tak, že ministerstvu zašlou stejnopis či kopii příslušného rozhodnutí spolu se sdělením podstatných skutečností, zejména pak popisu skutku a identifikačních údajů obviněného a oběti, nejsou-li obsaženy v textu rozhodnutí.

(2) Povinnost informovat cizí státy či příslušné mezinárodní organizace o vzetí do vazby (podle § 67 a násl., § 350c, § 396, § 400b odst. 1, § 410, § 411 odst. 4 či § 454 odst. 1 trestního řádu), o propuštění z vazby nebo o nahrazení vazby zárukou, dohledem nebo slibem (podle § 73 a násl., § 350c odst. 2 či § 396 odst. 2 trestního řádu) vyplývá zejména ze smluv uvedených v příloze č. 22/A.

(3) Povinnost informovat cizí státy či příslušné mezinárodní organizace o výsledku trestního řízení vyplývá zejména ze smluv uvedených v příloze č. 22/B.

(4) Povinnost informovat cizí státy či příslušné mezinárodní organizace o výsledku vydávacího řízení či o výsledku řízení o právní pomoci v užším smyslu vyplývá zejména ze smluv uvedených v příloze č. 22/C.

(5) O změnách a doplňcích v seznamech smluv, obsahujících zvláštní informační povinnosti, obsažených v příloze č. 22 informuje ministerstvo formou sdělení publikovaných ve Sbírce instrukcí a sdělení⁷⁾.

ČÁST DRUHÁ ZVLÁŠTNÍ ČÁST HLAVA I

VZÁJEMNÁ PRÁVNÍ POMOC V UŽŠÍM SMYSLU § 18

Základní normativní úprava

(1) Vzájemnou právní pomocí v užším smyslu se v zásadě rozumí dožádání o provedení procesního úkonu na území cizího státu. Základní vnitrostátní normativní úprava je obsažena v ustanoveních § 375 až § 382 a § 425 až § 445 trestního řádu.

(2) Nejvýznamnějšími mezinárodními smlouvami v oblasti vzájemné právní pomoci v užším smyslu jsou zejména:

- a) Evropská úmluva o vzájemné pomoci ve věcech trestních z 20. dubna 1959 (č. 550/1992 Sb.; příloha č. 7) - vztah k jiným mezinárodním smlouvám je upraven v čl. 26;
- b) Dodatkový protokol z 17. března 1978 k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních z 20. dubna 1959 (č. 31/1997 Sb.; příloha č. 8);
- c) Druhý dodatkový protokol z 8. listopadu 2001 k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních z 20. dubna 1959 (č. 48/2006 Sb. m. s.; příloha č. 9);
- d) Úmluva o praní, vyhledávání, zadržování a konfiskaci výnosů ze zločinu z 8. listopadu 1990 (č. 33/1997 Sb.);

- e) Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Svazem sovětských socialistických republik o právní pomoci a právních vztazích ve věcech občanských, rodinných a trestních z 12. srpna 1982 (č. 95/1983 Sb.) - platná ve vztahu k Bělorusku, Gruzii, Kyrgyzstánu, Moldavsku a Rusku; ve vztahu ke smluvním stranám Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních (Gruzie, Moldavsko a Rusko) však zůstává v platnosti, pokud jde o vzájemnou právní pomoc, pouze jazykové ustanovení (čl. 16 Smlouvy) - srov. čl. 26 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních;
- f) Smlouva mezi Českou republikou a Kanadou o vzájemné pomoci ve věcech trestních z 3. listopadu 1997 (č. 129/2000 Sb. m. s, č. 76/2003 Sb. m. s.);
- g) Smlouva mezi Českou republikou a Spojenými státy americkými o vzájemné právní pomoci v trestních věcech z 4. února 1998 (č. 40/2000 Sb. m. s.) ve znění Dodatkové úmluvy o vzájemné právní pomoci v trestních věcech mezi Českou republikou a Spojenými státy americkými z 16. května 2006 (č. 7/2010 Sb. m. s., č. 26/2010 Sb. m. s.; konsolidované znění je obsaženo v příloze č. 21/A).

Mezinárodní smlouvy v oblasti vzájemné právní pomoci ve věcech trestních jsou uvedeny v přílohách č. 2 a 3.

(3) Právní pomoc v užším smyslu lze poskytovat i na bezesmluvním základě při dodržení zásady vzájemnosti (§ 376 trestního řádu) a při zachování ochrany zájmů státu (§ 377 trestního řádu), nestanoví-li trestní řád výslovně, že provedení určitého úkonu právní pomocí je možné pouze, stanoví-li tak mezinárodní smlouva [např. zřízení společného vyšetřovacího týmu (§ 442 trestního řádu) a výslech prostřednictvím videotelefonu a telefonu (§ 444 a § 445 trestního řádu)], nebo za podmínek stanovených mezinárodní smlouvou [např. skryté vyšetřování (§ 437 trestního řádu)].

(4) Vzhledem k sepětí úkonů v trestním řízení se státní suverenitou není v oblasti vzájemné právní pomoci v trestních věcech vhodné ani účelné využívat ustanovení některých dvoustranných úmluv, která umožňují provedení některých úkonů (zejm. výslech či doručení písemnosti občanu České republiky v zahraničí za podmínky dobrovolnosti) diplomatickými misemi či konzulárními úřady.

§ 19

Dožádání do ciziny

(1) Náležitosti dožádání do ciziny upravují ustanovení § 426 až § 429a trestního řádu. Pokud mezinárodní smlouva upravuje náležitosti dožádání jinak, použije se ustanovení mezinárodní smlouvy (§ 375 odst. 1 trestního řádu). Dožádání soud vypracuje v souladu s ustanovením § 12 a zašle je dožádanému orgánu předepsaným způsobem (§ 4, § 5). Vzor dožádání je obsažen v příloze č. 15.

(2) Dožádání soud adresuje dožádanému justičnímu orgánu cizího státu (nikoli ministerstvu). Není-li soudy justiční orgán, který je v cizím státě příslušný k vyřízení dožádání, znám, adresuje dožádání „Justičnímu orgánu ..... [uveďte se název cizího státu] příslušnému pro ..... [uveďte se místo, v němž má být dožádání vyřízeno]“.

⁷⁾ § 2 odst. 4 písm. d) instrukce Ministerstva spravedlnosti ze dne 12. října 1999, č. j. 789/1999-L, o postupu při vypracování vnitřních předpisů a o Sbírce instrukcí a sdělení Ministerstva spravedlnosti (publikační instrukce), která byla uveřejněna pod č. 27/1999 SIS, ve znění pozdějších předpisů.

§ 20

Dožádání z ciziny

(1) O rozhodnutí podle § 431 odst. 2 trestního řádu soud vyrozumí ministerstvo i všechny soudy, jejichž příslušnosti se takové rozhodnutí týká. Dožadující orgán informuje o rozhodnutí ministerstvo.

(2) Pokud soud odložil nebo odmítl provedení dožádání z ciziny podle § 431 odst. 5 trestního řádu, informuje o tom dožadující orgán a ministerstvo, přičemž uvede důvody odložení nebo odmítnutí a v případě odložení uvede také předpokládanou dobu, kdy bude dožádání provedeno. O tom soud informuje dožadující orgán v souladu s § 4, § 5 a § 12.

(3) Vyřízení dožádání cizího státu provádí soud zásadně podle právních předpisů České republiky, nestanoví-li mezinárodní smlouva (např. čl. 8 Druhého dodatkového protokolu) nebo trestní řád (např. § 430 odst. 3 trestního řádu) výslovně jinak. Vyřízené dožádání soud zašle dožadujícímu orgánu v souladu s § 4 a § 5; nestanoví-li mezinárodní smlouva výslovně jinak, vyřízené dožádání soud nepřekládá.

(4) Pokud soud na žádost dožadujícího orgánu vyslechl svědka nebo znalce pod přísahou, uvede plné znění přísahy v protokolu o výslechu.

(5) V souhlasu s použitím důkazu podle § 430 odst. 2 trestního řádu soud označí důkaz nebo uvede informaci, s jejichž použitím vyslovuje souhlas, popis skutku, který je předmětem trestního řízení v cizím státě, v němž má být důkaz nebo informace použita, a právní kvalifikaci tohoto skutku podle práva dožadujícího státu. Souhlas vyhotovený podle § 12 soud zašle dožadujícímu orgánu v souladu s § 4 a § 5.

Zvláštní ustanovení o některých druzích právní pomoci v užším smyslu a o dožádáních do některých států

§ 21

Dožádání o doručení písemnosti adresátovi v cizině

(1) Dožádání o doručení písemnosti adresátovi v cizině je upraveno mezinárodními smlouvami o vzájemné právní pomoci, zejména Evropskou úmluvou o vzájemné pomoci ve věcech trestních (čl. 7 a následující). O doručení písemnosti adresátovi v cizině lze požádat i na bezsmluvním základě při zaručení vzájemnosti (§ 376 odst. 1, 2 trestního řádu).

(2) Je-li přímé doručení písemnosti adresátovi na území cizího státu vyloučeno (§ 11) nebo nebylo-li úspěšné, vypracuje soud dožádání o doručení písemnosti adresované příslušnému justičnímu orgánu (případně podle § 19 odst. 2) státu, na jehož území se adresát zdržuje. Vzor dožádání o doručení písemnosti je obsažen v příloze č. 16. V dožádání vždy uvede také identifikační údaje o adresátovi, adresu, na níž se zdržuje, a způsob, jakým má být písemnost doručena. K dožádání soud přiloží doručný list pro doručení v cizině (tiskopisy v.k.f. č. 135 a 136, případně příloha č. 16/C), a písemnost, která má být doručena. Není-li mezinárodní smlouvou stanoveno, že dožádání a jeho přílohy není zapotřebí překládat, opatří je soud úředním překladem (§ 12 odst. 4). Dožádání zašle soud dožádanému orgánu v souladu s § 4 a § 5.

(3) Jde-li o doručení předvolání, je nutno dožádání zaslat s dostatečným předstihem, aby mohly být dodrženy

minimální lhůty podle mezinárodních smluv pro zaslání dožádání určitou dobu před datem, kdy se má předvolávaná osoba (obviněný, svědek, znalec) dostavit do dožadujícího státu (zprav. 30 až 50 dnů). Přehled těchto lhůt platných podle jednotlivých mezinárodních smluv, jejichž smluvní stranou je Česká republika, pro zaslání dožádání o doručení předvolání obviněného je uveden v příloze č. 16/D. Protože však v praxi zaslání dožádání pouze minimální stanovenou dobu před datem, kdy se má předvolávaná osoba (obviněný, svědek, znalec) dostavit do České republiky, v případě řady států není dostatečné, doporučuje se, aby soud dobu podle dosavadních zkušeností potřebnou s ministerstvem konzultoval.

(4) Pokud soud žádá o doručení výzvy k úhradě peněžní částky (např. nákladů řízení), nezasílá s dožádáním běžnou poštovní poukázku (složenku), neboť české poštovní poukázky nejsou použitelné na zahraničních poštách. V případě, že se jedná o stát, jehož banky využívají formát mezinárodního bankovního spojení BIC/IBAN (registr těchto států spravuje společnost SWIFT a je dostupný v anglickém jazyce na internetových stránkách www.swift.com/products/bic_registration/iban_format_registration), uvede číslo účtu, na který může osoba částku uhradit, ve formátu BIC/IBAN, případně toto spojení uvede spolu se zasláním mezinárodní poštovní poukázky, pokud ji ve vztahu k cizímu státu lze využít. V ostatních případech se soud o možnostech bankovního spojení s cizím státem, jakož i o možnosti platebního styku ze zahraničí prostřednictvím České pošty nejprve informuje na příslušné poště.

(5) Pokud soud žádá o doručení rozhodnutí, proti kterému je přípustný opravný prostředek, a toto rozhodnutí neobsahuje plnou adresu orgánu, u kterého lze tento opravný prostředek podat, přiloží soud k rozhodnutí na zvláštním listu poučení pro adresáta s uvedením takové plné adresy a požádá v dožádání o doručení rovněž tohoto poučení.

§ 22

Dožádání o provedení výslechu v cizině

(1) V dožádání o provedení výslechu v cizině je vhodné rovněž požádat dožádaný stát o poskytnutí informace o místě a času provedení výslechu (a to s dostatečným předstihem) a o případné umožnění přítomnosti soudce, státního zástupce a obhájce při provedení výslechu, včetně možnosti pokládat prostřednictvím orgánu dožádaného státu, který bude výslech provádět, doplňující otázky, pokud to bude možné podle práva dožádaného státu (srov. č. 4/1999 Sb. rozh. tr., č. 20/1999 Sb. rozh. tr. a usnesení Nejvyššího soudu z 29. března 2006, sp. zn. 6 Tdo 346/2006).

(2) O přímé vyrozumění státního zástupce a obhájce o místě a času provedení výslechu nežádá soud orgán dožádaného státu, ale provede je sám na základě informací, které od orgánu dožádaného státu obdrží.

§ 23

Dočasné předání do ciziny za účelem provedení procesních úkonů

(1) Dočasné předání osoby ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody do ciziny za účelem provedení procesních úkonů je možné na základě zejména následujících mezinárodních smluv:

- a) Evropská úmluva o vzájemné pomoci ve věcech trestních - čl. 11, čl. 12;

- b) Druhý dodatkový protokol k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních - čl. 3, čl. 13;
- c) Smlouva mezi Českou republikou a Spojenými státy americkými o vzájemné právní pomoci v trestních věcech ve znění Dodatkové úmluvy o vzájemné právní pomoci v trestních věcech mezi Českou republikou a Spojenými státy americkými - čl. 12.

Dočasné předání je možné i na bezsmluvním základě při zaručení vzájemnosti (§ 376 odst. 1, 2 trestního řádu).

(2) Není-li pro vzájemnou právní pomoc s dožadujícím státem umožněn přímý styk justičních orgánů, informuje soud o povolení dočasného předání podle § 438 trestního řádu ministerstvo. O provedení dočasného předání osoby orgánům dožadujícího státu, jakož i o navrácení této osoby zpět do České republiky, informuje soud ministerstvo.

§ 24

Dočasné převzetí z ciziny za účelem provedení procesních úkonů

(1) Dočasné převzetí osoby ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody z ciziny za účelem provedení procesních úkonů je možné na základě zejména následujících mezinárodních smluv:

- a) Evropská úmluva o vzájemné pomoci ve věcech trestních - čl. 11, čl. 12;
- b) Druhý dodatkový protokol k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních - čl. 3, čl. 13;
- c) Smlouva mezi Českou republikou a Spojenými státy americkými o vzájemné právní pomoci v trestních věcech ve znění Dodatkové úmluvy o vzájemné právní pomoci v trestních věcech mezi Českou republikou a Spojenými státy americkými - čl. 12.

Dočasné převzetí je možné i na bezsmluvním základě při zaručení vzájemnosti (§ 376 odst. 1, 2 trestního řádu).

(2) V žádosti o zajištění dočasného převzetí osoby z ciziny k provedení procesních úkonů soud uvede také popis skutku, pro který se trestní řízení vede, a jeho právní kvalifikaci. Pokud jej k tomu ministerstvo vyzve, zašle soud ministerstvu na zvláštním listu znění příslušných ustanovení trestního zákona, podle kterých je skutek posuzován, vyhotovené v souladu s ustanovením § 12 a opatřené úředním překladem (§ 12 odst. 4) do jazyka, který ministerstvo ve výzvě určí. Pokud je znakem skutkové podstaty trestného činu výše škody, uvede i znění § 138 odst. 1 trestního zákona nebo obdobného ustanovení platného v době spáchání trestného činu⁸⁾.

(3) Usnesení podle § 440 odst. 2 trestního řádu zašle soud také ministerstvu.

(4) Provedení dočasného převzetí osoby od orgánů dožadovaného státu a její dodání do vazby soud následně oznámí ministerstvu.

(5) Není-li mezinárodní smlouvou stanoven i pro účely dočasného předávání osob přímý styk justičních orgánů (§ 5), žádost dočasně převzaté osoby o propuštění z vazby soud předává příslušnému orgánu dožadovaného státu prostřednictvím ministerstva (§ 4). Stejným způsobem soud informuje příslušný orgán dožadovaného státu o propuštění osoby z vazby podle § 440 odst. 6 trestního řádu.

(6) Ve stanoveném termínu soud zajistí navrácení dočasně převzaté osoby zpět orgánům dožadovaného státu. Provedení navrácení osoby soud následně oznámí ministerstvu.

§ 25

Zajištění a odevzdání věci zajištění majetku a vyžádání bankovních informací

(1) V usnesení podle § 441 odst. 1 nebo 2 ve spojení s příslušným ustanovením hlavy druhé oddílu sedmého, hlavy čtvrté oddílu třetího a hlavy dvacáté první oddílu čtvrtého trestního řádu soud označí žádost vyžadujícího státu a uvede popis skutku, pro který cizí stát o zajištění věci, jiné majetkové hodnoty nebo majetku žádá, a jeho právní kvalifikaci podle práva vyžadujícího státu.

(2) Zajištěné věci předá soud příslušnému orgánu vyžadujícího státu. Pokud se styk s orgány vyžadujícího státu uskutečňuje podle § 4, informuje soud o předání věci nebo majetku následně ministerstvo.

(3) Dočasné odepření předání věci nebo předání věci pod podmínkou, že budou vráceny (§ 441 odst. 5 trestního řádu), soud oznámí vyžadujícímu orgánu v souladu s § 4 a § 5 s uvedením důvodu a případné předpokládané délky doby, po kterou nebude možné předmětnou věc předat. Při předání věci pod podmínkou, že bude vrácena, se tato podmínka sdělí také orgánům vyžadujícího státu, které věc přebírají.

(4) Orgánům vyžadujícího státu soud vždy sdělí, zda má být předávána věc vrácena soudy, přímo vlastníkově, nebo že se Česká republika vrácení věci vzdává (§ 441 odst. 6 trestního řádu), a to v souladu s § 4 a § 5.

(5) Soud, kterému policejní orgán zaslal na vědomí informaci o předběžném zajištění věci podle § 441a trestního řádu, bez prodlení tento policejní orgán vyrozumí o tom, že ve lhůtě do deseti dnů od vydání příkazu k předběžnému zajištění věci

- a) mu byla doručena žádost o právní pomoc spočívající v žádosti o zajištění této věci pro účely trestního řízení anebo příkaz k zajištění a jak byla vyřízena, nebo
- b) mu nebyla doručena žádost o právní pomoc spočívající v žádosti o zajištění této věci pro účely trestního řízení anebo příkaz k zajištění; v takovém případě policejní orgán upozorní na nutnost věc vrátit, nezajistí-li ji pro jiné trestní řízení.

(6) V dožádání do ciziny, které se týká bankovních informací, je vhodné v případě, že by vyzrazení skutečnosti, že je o bankovní informace žádáno, mohlo ohrozit průběh či výsledek trestního řízení, uvést rovněž požadavek, aby majitel bankovního účtu nebo jiné osoby, kterých se bankovní informace týkají, nebyli informováni o dožádání ani o výsledku jeho vyřízení.

§ 26

Výslech prostřednictvím videotelefonu a telefonu

(1) Výslech prostřednictvím videotelefonu nebo telefonu je možný na základě následujících mezinárodních smluv:

- a) Druhý dodatkový protokol k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních - čl. 9 a čl. 10;

⁸⁾ § 89 odst. 11 trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2001 a § 1 nařízení vlády ČSFR č. 464/1991 Sb., nebo § 89 odst. 11 trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2009.

- b) Smlouva mezi Českou republikou a Spojenými státy americkými v vzájemné právní pomoci v trestních věcech ve znění Dodatkové úmluvy o vzájemné právní pomoci v trestních věcech mezi Českou republikou a Spojenými státy americkými - čl. 20c.

(2) Pokud soud nemá k dispozici technické vybavení k provedení výslechu prostřednictvím videotelefonu či telefonu, může se obrátit na nadřízený krajský soud nebo na mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství nebo na ministerstvo se žádostí o technickou pomoc. Pokud není technické zajištění provedení výslechu možné ani s pomocí Nejvyššího státního zastupitelství či ministerstva, obrátí se soud se žádostí o zapůjčení nezbytného technického vybavení na dožadující orgán, a to v souladu s § 4 a § 5.

(3) O průběhu výslechu prostřednictvím videotelefonu nebo telefonu podle § 444 trestního řádu pořídí soud protokol, jehož vyhotovení vypracované v souladu s § 12 zašle v souladu s § 4 a § 5 dožadujícímu orgánu. Pokud o to dožadující orgán požádá, soud současně pořídí z výslechu pomocí videotelefonu videozáznam a z výslechu pomocí telefonu audiozáznam, který přiloží k protokolu zaslanému dožadujícímu orgánu. Pokud je souhlas vyslychané osoby podmínkou provedení výslechu (§ 444 odst. 1, 2 trestního řádu), dotáže se soud osoby po zahájení protokolace, avšak ještě před započtím videozáznamu či audiozáznamu, na její stanovisko; pokud osoba s výslechem souhlasí, požádá soud osobu o opětovné vyjádření souhlasu po započtění videozáznamu či audiozáznamu. Po započtění videozáznamu či audiozáznamu a zahájení protokolace soud označí žádost, na jejímž základě je výslech prováděn, uvede popis skutku, pro který se trestní řízení v dožadujícím státě vede, ověří totožnost vyslychané osoby a provede její poučení podle § 444 odst. 4 trestního řádu.

(4) Pokud soud výslech přeruší (§ 444 odst. 5 trestního řádu), uvede důvod přerušení do protokolu.

(5) Případné použití opatření ve smyslu § 444 odst. 6 trestního řádu nebo poskytnutí ochrany vyslychané osobě ve smyslu § 444 odst. 7 trestního řádu uvede soud do protokolu.

(6) V žádosti o zajištění výslechu prostřednictvím videotelefonu nebo telefonu (§ 445 trestního řádu) soud uvede také popis skutku, pro který se vede trestní řízení, jeho právní kvalifikaci a znění příslušných ustanovení trestního zákona včetně ustanovení o promlčení trestního stíhání (znění § 35 trestního zákoníku uvede pouze v případě, že jeho aplikace přichází v úvahu) a způsob, jakým má být vyslychaná osoba poučena podle práva České republiky, zejména kdy má právo odepřít výpověď. Žádost vyhotovenou v souladu s § 12 soud zašle příslušnému orgánu cizího státu (případně podle § 19 odst. 2) v souladu s § 4 a § 5. Pokud soud žádost zaslal prostřednictvím ministerstva (§ 4), vyrozumí následně ministerstvo o tom, zda výslech proběhl.

(7) Pokud výslech prostřednictvím videotelefonu není ve vztahu k dožadujícímu státu mezinárodní smlouvou připuštěn, lze na základě čl. 4 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních umožnit pouze audiovizuální spojení, v jehož rámci dožadující orgán sám nebude pokládat vyslychané osobě otázky ani jinak sám zasahovat do průběhu výslechu. Dožadující orgán v rámci takového audiovizuálního spojení může dožádaný orgán požádat o položení doplňující otázky.

§ 27

Dožádání do Spojených států amerických

V dožádáních do Spojených států amerických je vhodné výslovně uvést, že se žádá rovněž o nezveřejnění informací o dožádání a jeho vyřízení, neboť americké soudy jinak dožádání a písemnosti související s jeho vyřízením zařadí do veřejně přístupných sbírek dokumentů. V dožádání by tento požadavek měl být vyjádřen větou „Žádáme, aby toto dožádání a listiny s ním související nebyly zveřejněny.“ - v anglickém překladu pak „We request that this letter rogatory and documents pertaining to it are not made public.“.

§ 28

Náklady dožádání

(1) Pokud má být uplatněna úhrada nákladů u dožadujícího státu na bezesmluvním základě, ověří soud před předložením vyčíslení nákladů ministerstvu podle § 382 odst. 2 trestního řádu u ministerstva, zda je to ve vzájemném styku s dožadujícím státem obvyklé.

(2) Vyčíslení nákladů, jejich odůvodnění a údaje o mezinárodním bankovním spojení (IBAN) soud předloží ministerstvu formou předkládací zprávy, která bude obsahovat také údaje o dožadujícím orgánu cizího státu a o jeho žádosti. Na žádost ministerstva soud vypracuje vyčíslení nákladů a jejich odůvodnění ve formě podle § 12 a opatří je úředním překladem (§ 12 odst. 4) do jazyka, který ministerstvo v žádosti určí.

HLAVA II

EXTRADICE

Oddíl první

Vyžádání z ciziny

§ 29

Základní normativní úprava

(1) Základní vnitrostátní normativní úprava je obsažena v ustanoveních § 375 až § 382 a § 383 až § 390 trestního řádu.

(2) Nejvýznamnějšími mezinárodními smlouvami upravujícími vyžádání z ciziny jsou:

- Evropská úmluva o vydávání z 13. prosince 1957 (č. 549/1992 Sb., sdělení o opravě chyb překladu v části č. 32/2004 Sb. m. s.; příloha č. 4);
- Dodatkový protokol z 15. září 1975 k Evropské úmluvě o vydávání z 13. prosince 1957 (č. 29/1997 Sb.; příloha č. 5);
- Druhý dodatkový protokol z 17. března 1978 k Evropské úmluvě o vydávání z 13. prosince 1957 (č. 30/1997 Sb.; příloha č. 6).

Mezinárodní smlouvy v oblasti vydávání jsou uvedeny v přílohách č. 2 a 3.

(3) Vyžádání z ciziny je možné i na bezesmluvním základě, a to při zaručení vzájemnosti. Ujištění o vzájemnosti poskytne nebo opatří ministerstvo (§ 376 odst. 2 trestního řádu).

Mezinárodní zatýkácí rozkaz

§ 30

(1) Náležitosti mezinárodního zatýkácího stanoví § 384 odst. 2 až 4 trestního řádu. Mezinárodní zatýkácí

rozkaz je zvláštním druhem rozhodnutí, a soud jej proto nevydává ve formě usnesení ani opatření. Vzor mezinárodního zatýkáčského rozkazu je obsažen v příloze č. 17. Pokud je znakem skutkové podstaty trestného činu výše škody, uvede soud v mezinárodním zatýkáčském rozkazu také znění § 138 odst. 1 trestního zákoníku nebo obdobného ustanovení platného v době spáchání trestného činu⁹⁾. Znění ustanovení § 35 a § 95 trestního zákoníku soud v mezinárodním zatýkáčském rozkazu uvede pouze v případě, že jejich aplikace připadá vzhledem k právní kvalifikaci skutku v úvahu. Znění ustanovení § 384 a § 385 trestního řádu soud v mezinárodním zatýkáčském rozkazu neuvádí, není-li pro to zvláštní důvod. Jde-li o vyžádání obviněného z ciziny k trestnímu stíhání a od spáchání trestného činu uplynula doba delší než 3 roky, popíše soud v mezinárodním zatýkáčském rozkazu úkony ovlivňující plynutí promlčecí doby. Pokud jde o vyžádání odsouzeného z ciziny k výkonu trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření, připojí soud k mezinárodnímu zatýkáčskému rozkazu stejnopis nebo ověřenou kopii (§ 13) rozsudku s doložkou právní moci (§ 384 odst. 3 trestního řádu), a konalo-li se odvolací řízení, připojí rovněž stejnopis nebo ověřenou kopii (§ 13) rozhodnutí soudu druhého stupně. Pokud byl odsouzený odsouzen v řízení proti uprchlému, uvede soud v mezinárodním zatýkáčském rozkazu také znění § 306a trestního řádu a znění ustanovení o promlčení trestního stíhání. Je-li třeba vyžádat z ciziny několik osob (spoluobviněných, případně spoluodsouzených), vydá soud na každou takovou osobu samostatný mezinárodní zatýkáčský rozkaz, a to včetně případných příloh. Jde-li o vyžádání odsouzeného, kterému byl uložen souhrnný trest, uvede soud v mezinárodním zatýkáčském rozkazu rovněž údaje podle § 384 odst. 2 písm. c) až e) trestního řádu z rozsudku, jehož výrok o trestu byl zrušen, a k mezinárodnímu zatýkáčskému rozkazu připojí stejnopis nebo ověřenou kopii (§ 13) rozsudku, jehož výrok o trestu byl při ukládání souhrnného trestu zrušen, s doložkou právní moci (§ 384 odst. 3 trestního řádu), a konalo-li se odvolací řízení, připojí rovněž stejnopis nebo ověřenou kopii (§ 13) rozhodnutí soudu druhého stupně; byl-li při ukládání souhrnného trestu zrušen dřívější souhrnný trest, postupuje soud obdobně vůči všem rozsudkům, jejichž výroky o trestu byly v této souvislosti dříve zrušeny.

(2) Při vydání mezinárodního zatýkáčského rozkazu podle § 384 odst. 1 trestního řádu soud zvaží vydání rovněž evropského zatýkáčského rozkazu podle § 405 odst. 1 trestního řádu, neboť účinné mezinárodní pátrání na území členských států Evropské unie je možné pouze na základě evropského zatýkáčského rozkazu a bez jeho vydání proto po osobě na území členských států Evropské unie pátráno nebude. Administrativní postup při vydávání evropského zatýkáčského rozkazu upravuje zvláštní předpis¹⁰⁾.

(3) Mezinárodní zatýkáčský rozkaz se všemi přílohami soud opatří úředním překladem (§ 12 odst. 4) do jazyka stanoveného příslušnou mezinárodní smlouvou (s přihlédnutím k jazykovým ustanovením dvoustranných mezinárodních smluv a k prohlášením k mnohostranným mezinárodním smlouvám - srov. příloha č. 14/A, tabulka č. 1) nebo do úředního jazyka státu (srov. příloha č. 14/B), na jehož území obviněný pobývá. Pokud není v době vydání

mezinárodního zatýkáčského rozkazu místo pobytu obviněného známo, opatří soud mezinárodní zatýkáčský rozkaz a jeho přílohy překladem do angličtiny.

(4) Mezinárodní zatýkáčský rozkaz s přílohami a úředním překladem zašle soud ministerstvu přílohou k žádosti o provedení dalších opatření na základě mezinárodního zatýkáčského rozkazu podle § 383 odst. 1 trestního řádu, a to ve čtyřech vyhotoveních (včetně příloh), z nichž alespoň dvě musí být vyhotovena v souladu s § 12 či § 13. V žádosti soud uvede:

- místo předpokládaného pobytu obviněného a údaj o tom, kdy a jakým způsobem tuto informaci získal,
- státní zastupitelství, které podalo návrh na vydání mezinárodního zatýkáčského rozkazu, pokud byl mezinárodní zatýkáčský rozkaz vydán v přípravném řízení, včetně uvedení spisové značky státního zastupitelství a informace, zda bylo trestní stíhání podle § 173 odst. 1 písm. a) trestního řádu přerušeno,
- informaci (získanou např. z Centrální evidence stíhaných osob či formou písemné žádosti adresované Policejnímu prezidiu České republiky, Úřadu služby kriminální policie a vyšetřování, odboru obecné kriminality a vyžádáním opisu z evidence Rejstříku trestů), zda obviněný nebo odsouzený je v České republice trestně stíhán v jiné stíhací věci či má vykonat jiný trest odnětí svobody, a to vzhledem k zásadě speciality (§ 389 trestního řádu a např. čl. 14 Evropské úmluvy o vydávání) a
- zda má být při vyhlášení mezinárodního pátrání rovněž žádáno o předběžnou vazbu (§ 33).

Ministerstvo po kontrole obsahových náležitostí extradičních materiálů a případném vyžádání jejich oprav a doplnění postoupí požadavek na vyhlášení mezinárodního pátrání Policejnímu prezidiu České republiky - na Národní ústřednu Interpolu se soud sám může obracet pouze se žádostmi o zjištění pobytu osoby v cizině (§ 15).

§ 31

(1) Po právní moci usnesení vydaného podle § 383 odst. 3 trestního řádu soud neprodleně informuje faxem o zrušení mezinárodního zatýkáčského rozkazu ministerstvo. Stejnopis usnesení o zrušení mezinárodního zatýkáčského rozkazu zašle soud ministerstvu dodatečně.

(2) O zrušení mezinárodního zatýkáčského rozkazu podle § 384 odst. 5 písm. a), odst. 6 trestního řádu soud neprodleně informuje faxem ministerstvo s uvedením důvodů. O zrušení mezinárodního zatýkáčského rozkazu podle § 384 odst. 6 trestního řádu z důvodu promlčení trestní odpovědnosti podle § 34 trestního zákoníku soud neprodleně faxem informuje kromě ministerstva rovněž státního zástupce. Stejnopis usnesení o zrušení mezinárodního zatýkáčského rozkazu v obou případech zašle soud ministerstvu dodatečně.

(3) O pozbytí platnosti mezinárodního zatýkáčského rozkazu podle § 384 odst. 5 písm. b) nebo c) trestního řádu soud informuje ministerstvo ve lhůtě 14 dnů.

(4) O vydání a o pozbytí platnosti (§ 384 odst. 5 trestního řádu) mezinárodního zatýkáčského rozkazu soud infor-

⁹⁾ § 89 odst. 11 trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2001 a § 1 nařízení vlády ČSFR č. 464/1991 Sb., nebo § 89 odst. 11 trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2009.

¹⁰⁾ § 8 a násl. instrukce Ministerstva spravedlnosti ze dne 24. srpna 2007, č. j. 66/2004-MO-J/155, o postupu soudů ve styku se členskými státy Evropské unie ve věcech trestních, uveřejněné pod č. 25/2007 Sbírky instrukcí a sdělení Ministerstva spravedlnosti.

muje rovněž místní orgán Policie České republiky a příslušného státního zástupce. Místní orgán Policie České republiky soud neinformuje, vydal-li mezinárodní zatýkácí rozkaz pouze pro účely vyžádání dodatečného souhlasu s dalším trestním stíháním nebo výkonem trestu, než které byly předmětem původní žádosti o vydání, podle § 389 odst. 4 trestního řádu (§ 37).

§ 32

(1) Pokud mezinárodní zatýkácí rozkaz vydal v přípravném řízení okresní soud a obžaloba byla následně podána ke krajskému soudu, informuje o tom okresní soud ministerstvo, pokud státní zástupce informaci o podání obžaloby ke krajskému soudu, kterou zaslal okresnímu soudu, nezaslal na vědomí rovněž ministerstvu.

(2) Pokud byl mezinárodní zatýkácí rozkaz vydán pro účely trestního stíhání a následně byl v řízení proti uprchlému vydán pravomocný rozsudek, informuje soud o této skutečnosti ministerstvo a s přihlédnutím k náležitostem mezinárodního zatýkácího rozkazu pro účely výkonu trestu podle § 384 odst. 3 trestního řádu zváží vydání nového mezinárodního zatýkácího rozkazu, kterým bude mezinárodní zatýkácí rozkaz pro účely trestního stíhání nahrazen.

§ 33

Žádost o předběžnou vazbu

(1) Před vyhotovením žádosti o předběžnou vazbu podle § 386 odst. 1 trestního řádu soud vezme v úvahu, zda lze reálně očekávat, že extradiční materiály bude možné vyhotovit, opatřit překladem a doručit dožadované straně v příslušné lhůtě (příloha č. 23).

(2) Pokud se obviněný nachází na území státu, který je smluvní stranou Evropské úmluvy o vydávání, přiloží k žádosti o předběžnou vazbu vždy fotokopii či stejnopis mezinárodního zatýkácího rozkazu nebo odsuzujícího rozsudku (čl. 16 odst. 2 Evropské úmluvy o vydávání) alespoň v češtině.

§ 34

Dodatkové informace

Pokud dožádaný stát v průběhu vydávacího řízení požaduje dodatkové informace, poskytne je soud ministerstvu na jeho výzvu ve formě a lhůtě ministerstvem stanovené.

§ 35

Postup po rozhodnutí dožadovaného státu

(1) Ministerstvo informuje soud, který vydal mezinárodní zatýkácí rozkaz, o výsledku vydávacího řízení v cizině.

(2) Pokud bylo vydání povoleno, sjedná ministerstvo prostřednictvím Policejního prezidia České republiky termín a další podrobnosti převzetí vydávané osoby policejními orgány České republiky. Pokud je toho zapotřebí, poskytne soud potřebnou součinnost ministerstvu při přípravě a dalším řízení o povolení průvozu územím cizího státu.

(3) Pokud bylo v době před vydáním obviněného přerušeno trestní stíhání, je nezbytné, aby ještě před jeho dodáním soudu bylo rozhodnuto o jeho pokračování. V přípravném řízení za tím účelem soud informuje o plánovaném datu převzetí vydávané osoby státního zástupce.

(4) O dodání obviněného soudu nebo odsouzeného do výkonu trestu odnětí svobody informuje soud ministerstvo

do 14 dnů od realizace vydání. Současně soud vloží údaj o vydání osoby do Centrální evidence stíhaných osob.

(5) Pokud byl obviněný nebo odsouzený vydán na základě mezinárodního zatýkácího rozkazu nebo předán na základě evropského zatýkácího rozkazu, není zapotřebí mezinárodní zatýkácí rozkaz formálně rušit, neboť pozbývá platnosti ze zákona [§ 384 odst. 5 písm. b) trestního řádu]. Pokud však byl obviněný nebo odsouzený, na kterého byl vydán mezinárodní zatýkácí rozkaz, zadržen na území České republiky (na základě příkazu k zatčení nebo příkazu k dodání do výkonu trestu), anebo pokud byl vyhoštěn z cizího státu na území České republiky, je nezbytné mezinárodní zatýkácí rozkaz zrušit usnesením podle § 384 odst. 6 trestního řádu (§ 31 odst. 2, 4).

(6) O výsledku výslechu vydaného odsouzeného podle § 388 odst. 3 trestního řádu soud informuje ministerstvo.

(7) Pokud vydání do České republiky nebylo povoleno, může další postup podle situace spočívat buď v provedení kroků k předání trestního řízení do státu, který vydání nepovolil (§ 59 až § 62), anebo ve vyhlášení či pokračování mezinárodního pátrání pro případ, že by osoba území státu, který její vydání do České republiky nepovolil, opustila.

§ 36

Dočasné převzetí vydávané osoby

Pokud bylo vydání dožadovaným státem povoleno, avšak jeho realizace byla odložena, lze požádat o dočasné předání osoby, jejíž vydání bylo povoleno, do České republiky. Na postup při dočasném převzetí se přiměřeně použije § 23, přičemž soud v žádosti uvede rovněž údaj o extradiční žádosti, na jejímž základě bylo vydání povoleno.

§ 37

Zásada speciality a vyžádání dodatečného souhlasu s dalším trestním stíháním nebo výkonem trestu

(1) Pokud se vydaná osoba vzdala při výslechu podle § 389 odst. 2 trestního řádu práva na uplatnění zásady speciality, zašle soud kopii protokolu na vědomí ministerstvu.

(2) Pokud je nutno stát, který osobu vydal, požádat o dodatečný souhlas s trestním stíháním nebo s výkonem trestu, pro které vydání povoleno dosud nebylo, a pokud se vydaná osoba práva na uplatnění zásady speciality nevzdala, anebo pokud mezinárodní smlouva ani právo státu, který osobu vydal, vzdání se práva na uplatnění zásady speciality výslovně nepřipouští, soud požádá ministerstvo o zajištění dodatečného souhlasu, přičemž ve své žádosti uvede údaje podle § 384 odst. 2 písm. c) trestního řádu a přiloží k ní:

- a) mezinárodní zatýkácí rozkaz (§ 30),
- b) protokol s vyjádřením vydané osoby k žádosti o dodatečný souhlas a
- c) stejnopis nebo ověřenou kopii (§ 13) obžaloby, jde-li o dodatečný souhlas s dalším trestním stíháním, nebo stejnopis nebo ověřenou kopii (§ 13) rozsudku s doložkou právní moci (§ 384 odst. 3 trestního řádu), a konalo-li se odvolací řízení, stejnopis nebo ověřenou kopii (§ 13) rozhodnutí soudu druhého stupně, jde-li o dodatečný souhlas s dalším výkonem trestu,

a to vše ve dvou vyhotoveních, z nichž alespoň jedno musí vyhovovat nárokům na písemnosti určené pro cizinu (§ 12). Protokol s vyjádřením vydané osoby

a případný odsuzující rozsudek a rozhodnutí odvolacího soudu soud opatří úředním překladem (§ 12 odst. 4) do jazyka stanoveného příslušnou mezinárodní smlouvou (s přihlédnutím k jazykovým ustanovením dvoustranných mezinárodních smluv a k prohlášením k mnohostranným mezinárodním smlouvám - srov. příloha č. 14/A, tabulka č. 1) nebo do úředního jazyka státu (srov. příloha č. 14/B), který osobu vydal. Jde-li o dodatečný souhlas s výkonem souhrnného trestu, vypracuje soud podklady uvedené v písmenech a) až c) tak, aby se vztahovaly i na rozsudek, jehož výrok o trestu byl zrušen; byl-li při ukládání souhrnného trestu zrušen dřívější souhrnný trest, postupuje soud obdobně vůči všem rozsudkům, jejichž výroky o trestu byly v této souvislosti dříve zrušeny.

(3) Provádí-li soud podle § 389 odst. 5 trestního řádu neodkladné nebo neopakovatelné úkony, vyrozumí o jejich provedení následně ministerstvo.

(4) V případě pochybností o uplatnění zásady speciality lze předložit věc Nejvyššímu soudu podle § 10 odst. 2 trestního řádu per analogiam (srov. č. 24/2007 Sb. rozh. tr.).

Zvláštní ustanovení o vyžádání z některých států

§ 38

Extradiční materiály pro účely vyžádání ze států, které požadují kopie důkazů

(1) Některé státy požadují, aby k žádosti o vydání pro účely trestního stíhání, anebo pro účely vydání k výkonu trestu uloženého v řízení proti uprchlému či trestním příkazem byly kromě mezinárodního zatýkacího rozkazu přiloženy rovněž ověřené kopie (§ 13) všech důkazů, na jejichž základě je dostatečně odůvodněno podezření, že obviněný spáchal trestné činy, které jsou obsaženy v mezinárodním zatýkacím rozkazu, přičemž kopie důkazů by měly být jasně a srozumitelně označené a uspořádané. Podle dosavadních zkušeností jsou takovými státy např. Brazílie, Bahamské ostrovy, Dominikánská republika, Ekvádor (pouze doporučené), Jihoafrická republika, Kostarika či Mexiko. Žádoucí je přiložit rovněž shrnutí podstatných důkazů dostupných ke každému bodu obvinění (tj. ke každému jednotlivému skutku), pro který se žádá o vydání, s uvedením vztahu těchto důkazů k údajnému jednání pachatele; tomuto požadavku je možné dostát tak, že soudce nebo státní zástupce vypracuje prohlášení (zprávu), ve kterém shrne fakta případu a detailně uvede obsah jednotlivých podstatných důkazů ve věci a jejich vztah k obvinění.

(2) Na výzvu ministerstva soud ověřené kopie důkazů, a případně i jejich shrnutí či zprávu podle odstavce 1 vypracuje tak, aby vyhovovaly nárokům na písemnosti určené pro cizinu (§ 12), opatří je úředním překladem do úředního jazyka dožádaného státu (§ 12 odst. 4) a zašle je ministerstvu ve dvou vyhotoveních. Před podáním obžaloby může soud o vypracování ověřených kopií důkazů a jejich shrnutí či zprávy podle odstavce 1 požádat státního zástupce. Jde-li o vyžádání odsouzeného, kterému byl uložen souhrnný trest, vyžádá si soud, který vydal mezinárodní zatýkací rozkaz, od soudu, jehož výrok o trestu při ukládání souhrnného trestu zrušil, ověřené kopie důkazů, a případně i jejich shrnutí či zprávu podle odstavce 1 rovněž ohledně skutku, pro který byl odsouzen odsouzen soudem, jehož výrok o trestu při ukládání souhrnného trestu zrušil; byl-li při ukládání souhrnného trestu zrušen dřívější souhrnný trest, postupuje soud obdobně vůči výrokům o vině ze všech

rozsudků, jejichž výroky o trestu byly v této souvislosti dříve zrušeny. V zájmu jednotnosti terminologie opatří ověřené kopie důkazů a jejich shrnutí či zprávu vyžádané podle věty třetí úředním překladem soud, který vydal mezinárodní zatýkací rozkaz.

§ 39

Extradiční materiály pro účely vyžádání ze Spojených států amerických

(1) (1) Základní normativní úprava je obsažena ve Smlouvě mezi republikou Československou a Spojenými Státy Severoamerickými o vzájemném vydávání zločinců z 2. července 1925 (č. 48/1926 Sb. z. a n.) ve znění Dodatkové úmluvy mezi republikou Československou a Spojenými Státy Americkými o vzájemném vydávání zločinců z 29. dubna 1935 (č. 185/1935 Sb. z. a n.) a Druhé dodatkové úmluvy o vydávání mezi Českou republikou a Spojenými státy americkými z 16. května 2006 (č. 8/2010 Sb. m. s., č. 27/2010 Sb. m. s.); dále v tomto ustanovení jen „Smlouva“; konsolidované znění Smlouvy je obsaženo v příloze č. 21/B).

(2) Podle sdělení Ministerstva spravedlnosti Spojených států amerických je k žádostem o vydání k trestnímu stíhání kromě mezinárodních zatýkacích rozkazů nezbytné jako důkazy podle čl. XI odst. 5 Smlouvy přikládat:

- a) buď ověřené kopie (§ 13) všech důkazů, na jejichž základě je dostatečně odůvodněno podezření, že obviněný spáchal trestné činy, které jsou obsaženy v mezinárodním zatýkacím rozkazu, přičemž kopie důkazů by měly být jasně a srozumitelně označené a uspořádané, anebo
- b) zprávu (Case Summary) vypracovanou soudcem nebo státním zástupcem, která shrnuje obsah nejdůležitějších důkazů shromážděných v dané věci a v jejímž závěru soudce nebo státní zástupce potvrdí, že na základě těchto důkazů je dostatečně odůvodněno podezření, že obviněný spáchal trestné činy, pro které je vydán mezinárodní zatýkací rozkaz; tato zpráva by měla obsahovat:
  1. jméno a titul (spíše funkci než akademický titul) autora,
  2. identifikaci obviněného, včetně státního občanství a fyzického popisu, s odkazy na fotografie a další identifikační materiály (odstavec 6),
  3. informaci o místu současného pobytu obviněného,
  4. skutkové okolnosti případu a prameny důkazů tyto okolnosti prokazující, s odkazy na svědecké výpovědi a další relevantní dokumenty, které mohou být připojeny jako důkazy,
  5. procesní historii případu, s odkazy na relevantní procesní rozhodnutí, která mohou být připojena jako důkazy,
  6. seznam trestných činů, pro které je o vydání žádáno, u každého z nich s uvedením maximální délky trestu, který může být uložen, a s odkazy na příslušná ustanovení trestního zákona, a to jak zvláštní části, tak obecné části o ukládání trestů, jejichž znění musí být připojeno jako důkaz,
  7. prohlášení, že trestní stíhání nebylo promlčeno, s odkazy na ustanovení § 34 trestního zákoníku a případně § 35 trestního zákoníku, pokud jeho aplikace vzhledem k právní kvalifikaci skutku přichází v úvahu; znění ustanovení, na něž soud odkazuje, musí být připojeno jako důkaz,

8. seznam přiložených důkazů, na něž je odkazováno podle předchozích bodů; důkazy musí být jasné a srozumitelně označeny a uspořádány.

(1) Všechny písemnosti tvořící extradiční materiály musí být vyhotoveny v souladu s § 12 a případně § 13 a svázány v jeden pevně spojený celek tak, aby svázání bylo opatřeno přelepky a ty následně překryty otisky kulatého razítka soudu, a opatřeny úředním překladem (§ 12 odst. 4) do angličtiny. Při pořizování překladů je v zájmu zachování specifické terminologie vhodné poskytnout překladateli kopii informace Ministerstva spravedlnosti Spojených států amerických o požadavcích na extradiční materiály, kterou soudu zašle ministerstvo, pokud o to soud požádá.

(3) Byl-li mezinárodní zatýkací rozkaz vydán pro účely vyžádání osoby, která byla odsouzena v řízení proti uprchlému, je nutno extradiční materiály připravit, jako by šlo o vyžádání k trestnímu stíhání. Jde-li o vyžádání odsouzeného, kterému byl v řízení proti uprchlému uložen souhrnný trest, je nutno extradiční materiály připravit tak, aby zahrnovaly i skutek, pro který byl odsouzený odsouzen soudem, jehož výrok o trestu při ukládání souhrnného trestu zrušil; byl-li při ukládání souhrnného trestu zrušen dřívější souhrnný trest, postupuje soud obdobně vůči výročkům o vině ze všech rozsudků, jejichž výroky o trestu byly v této souvislosti dříve zrušeny.

(4) Byl-li mezinárodní zatýkací rozkaz vydán pro účely vyžádání osoby, která byla pravomocně odsouzena, avšak nikoli v řízení proti uprchlému, slouží jako extradiční materiály ve smyslu čl. XI odst. 5 Smlouvy:

- a) stejnopis nebo ověřená kopie rozsudku s doložkou právní moci,
- b) rozhodnutí soudu druhého stupně, konalo-li se odvolací řízení,
- c) usnesení o zápočtu vazby s doložkou právní moci, pokud k zápočtu vazby došlo, a
- d) potvrzení o tom, jaká část trestu dosud nebyla vykonána,

vyhotovené v souladu s ustanoveními § 12 a případně § 13 a opatřené úředními překlady (§ 12 odst. 4) do angličtiny. Jde-li o vyžádání odsouzeného, kterému byl uložen souhrnný trest, připojí soud rovněž stejnopis nebo ověřenou kopii (§ 13) rozsudku, jehož výrok o trestu byl při ukládání souhrnného trestu zrušen, s doložkou právní moci, a konalo-li se odvolací řízení, připojí rovněž stejnopis nebo ověřenou kopii (§ 13) rozhodnutí soudu druhého stupně; byl-li při ukládání souhrnného trestu zrušen dřívější souhrnný trest, postupuje soud obdobně vůči všem rozsudkům, jejichž výroky o trestu byly v této souvislosti dříve zrušeny.

(6) Vždy je zapotřebí k mezinárodnímu zatýkácímu rozkazu připojit i popis, fotografii a otisky prstů obviněného či odsouzeného, jsou-li k dispozici. Pokud tomu tak není, musí být tato skutečnost v mezinárodním zatýkáčím rozkazu výslovně uvedena. Je-li k dispozici fotografie obviněného či odsouzeného, musí být v souladu s požadavky americké strany soudcem či státním zástupcem vypracováno potvrzení o totožnosti osoby, jehož vzor je obsažen v příloze č. 18.

(7) Extradiční materiály vyhotovené podle odstavců 2 až 6 zašle soud ministerstvu ve třech vyhotoveních.

§ 40

Extradiční materiály pro účely vyžádání z Kanady

(1) Základní normativní úprava je obsažena ve Smlouvě mezi republikou Československou a Spojeným královstvím Velké Británie a Irska o vzájemném vydávání zločinců z 11. listopadu 1924 s Protokolem z 4. června 1926 (č. 211/1926 Sb. z. a n., č. 22/1928 Sb. z. a n.; dále v tomto ustanovení jen „Smlouva“). Podle sdělení Ministerstva spravedlnosti Kanady z 21. června 1999 je podle kanadského extradičního zákona k žádostem o vydání k trestnímu stíhání kromě mezinárodních zatýkacích rozkazů nezbytné jako důkazy podle čl. 8 odst. 2 Smlouvy přikládat tzv. extradiční balík (*Extradition Packet*).

(2) Extradiční balík musí být tvořen dvěma oddělenými částmi, a to tzv. záznamem případu (*Record of the Case*) a tzv. obecným prohlášením (*General Legal Statement*).

(3) Pokud jde o vyžádání obviněného k trestnímu stíhání, musí záznam případu obsahovat:

- a) detailní shrnutí důkazů dostupných ke každému bodu obvinění (tj. ke každému jednotlivému skutku), pro který se žádá o vydání; tomuto požadavku je možné dostát tak, že státní zástupce nebo soudce vypracuje prohlášení (zprávu), ve kterém shrne fakta případu a detailně uvede obsah jednotlivých důkazů ve věci, nebo ve shrnutí případu odkáže na jednotlivé podstatné důkazy ve věci (např. svědecké výpovědi a jiné listinné důkazy), jejichž kopie budou tvořit přílohu tohoto prohlášení; kanadská strana bezvýhradně trvá na tom, aby tato část extradičních materiálů neobsahovala žádný odkaz na právní kvalifikaci skutku podle českého práva ani na žádná jiná ustanovení českého práva a aby v této části extradičních materiálů nebyla obsažena ani hodnocení či závěry soudu - materiály by měly obsahovat pouze shrnutí důkazního materiálu ve věci;
- b) identifikační materiály osoby, o jejíž vydání jde, tj. fotografie, otisky prstů a protokol o rekognici svědkem (takovým svědkem může být rovněž policista), na které kanadská strana trvá; a
- c) ověřovací doložku v tom smyslu, že shromážděné důkazy, které jsou zahrnuty v záznamu případu, mohou být použity v trestním řízení a byly opatřeny v souladu s českým právem; ověřovací doložka musí být vlastnoručně podepsána soudcem a opatřena otiskem kulatého úředního razítka soudu; kanadská strana trvá na tom, aby anglický překlad ověřovací doložky doslovně odpovídal znění, které je obsaženo v příloze č. 19/A.

(4) Byl-li mezinárodní zatýkací rozkaz vydán pro účely vyžádání osoby, která byla odsouzena v řízení proti uprchlému, je nutno záznam případu připravit, jako by šlo o vyžádání k trestnímu stíhání, avšak s ověřovací doložkou podle odstavce 5 písm. f). Jde-li o vyžádání odsouzeného, kterému byl v řízení proti uprchlému uložen souhrnný trest, je nutno extradiční materiály připravit tak, aby zahrnovaly i skutek, pro který byl odsouzený odsouzen soudem, jehož výrok o trestu při ukládání souhrnného trestu zrušil; byl-li při ukládání souhrnného trestu zrušen dřívější souhrnný trest, postupuje soud obdobně vůči výročkům o vině ze všech rozsudků, jejichž výroky o trestu byly v této souvislosti dříve zrušeny.

(5) Pokud jde o vyžádání osoby, která byla pravomocně odsouzena k výkonu trestu (nikoli v řízení proti uprchlému), musí záznam případu obsahovat:

- a) stejnopis nebo ověřenou kopii rozsudku s doložkou právní moci,
- b) rozhodnutí soudu druhého stupně, konalo-li se odvolací řízení,
- c) usnesení o zápočtu vazby s doložkou právní moci, pokud k zápočtu vazby došlo,
- d) potvrzení o tom, jaká část trestu dosud nebyla vykonána,
- e) identifikační materiály osoby, o jejíž vydání jde, tj. fotografie, otisky prstů a prohlášení o potvrzení totožnosti (příloha č. 18) vypracované předsedou senátu, státním zástupcem či vyšetřovatelem, a
- f) ověřovací doložku v tom smyslu, že písemnosti zahrnuté v záznamu případu jsou přesné; ověřovací doložka musí být vlastnoručně podepsána soudcem a opatřena otiskem kulatého úředního razítka soudu; kanadská strana trvá na tom, aby anglický překlad ověřovací doložky doslovně odpovídal znění, které je obsaženo v příloze č. 19/B.

Jde-li o vyžádání odsouzeného, kterému byl uložen souhrnný trest, připojí soud rovněž stejnopis nebo ověřenou kopii (§ 13) rozsudku, jehož výrok o trestu byl při ukládání souhrnného trestu zrušen, s doložkou právní moci, a konalo-li se odvolací řízení, připojí rovněž stejnopis nebo ověřenou kopii (§ 13) rozhodnutí soudu druhého stupně; byl-li při ukládání souhrnného trestu zrušen dřívější souhrnný trest, postupuje soud obdobně vůči všem rozsudkům, jejichž výroky o trestu byly v této souvislosti dříve zrušeny.

(6) Obecné prohlášení musí obsahovat:

- a) identifikaci osoby činící prohlášení, a to jménem a postavením a krátkým popisem odbornosti této osoby ve vztahu k českému právu,
- b) popis vztahu této osoby k trestnímu stíhání (např. že je odpovědná za případ, vyřizuje případ, je seznámena s případem apod.),
- c) prohlášení, že o vydání osoby je žádáno k trestnímu stíhání či k výkonu trestu odnětí svobody s uvedením právní kvalifikace, s odkazem na vyhotovení mezinárodního zatýkacího rozkazu, které bude připojeno k této části extradičního balíku,
- d) doslovné znění zákonných ustanovení, podle nichž je trestný čin posuzován, s uvedením zákonné sazby, jež je na něj v zákoně stanovena, a z nichž by podle výslovného požadavku kanadské strany mělo být též patrné, že nejde o přestupek, nýbrž o trestný čin, pro který lze podat obžalobu u soudu (např. citací ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích),
- e) je-li znakem skutkové podstaty výše škody, uvede se i znění § 138 odst. 1 trestního zákoníku nebo obdobného ustanovení platného v době spáchání trestného činu¹¹⁾,
- f) doslovné znění zákonných ustanovení o promlčení trestního stíhání pro předmětné trestné činy (§ 34 trestního zákoníku a případně § 35 trestního zákoníku, pokud jeho aplikace vzhledem k právní kvalifikaci

skutku přichází v úvahu) nebo o promlčení výkonu trestu (§ 94 a případně § 95 trestního zákoníku, pokud jeho aplikace vzhledem k právní kvalifikaci skutku přichází v úvahu) a výslovné prohlášení, že trestnímu stíhání nebo výkonu trestu promlčení nebrání,

- g) prohlášení týkající se časové působnosti trestního zákona - tj. prohlášení o tom, že předmětná ustanovení trestního zákona byla účinná v době spáchání trestného činu a jsou účinná i v době, kdy je o vydání žádáno; pokud tomu tak není, připojí soud také ověřenou kopii předpisů uvedených v písmenech d) až f) ve znění účinném v době, kdy je o vydání žádáno.

Obecné prohlášení však není třeba vyhotovovat, pokud znění zákonných ustanovení uvedených v písmenech d) až f) obsahuje mezinárodní zatýkací rozkaz, který v takovém případě obecné prohlášení nahrazuje. Jde-li o vyžádání odsouzeného, kterému byl uložen souhrnný trest, je nutno obecné prohlášení [tj. znění zákonných ustanovení a prohlášení podle písmen d) až g)] připravit tak, aby se týkalo i trestného činu, pro který byl odsouzený odsouzen soudem, jehož výrok o trestu při ukládání souhrnného trestu zrušil; byl-li při ukládání souhrnného trestu zrušen dřívější souhrnný trest, postupuje soud obdobně vůči výrokům o vině ze všech rozsudků, jejichž výroky o trestu byly v této souvislosti dříve zrušeny.

(7) Všechny písemnosti v každé části extradičního balíku musí být vyhotoveny v souladu s § 12 a případně § 13 a svázané v jeden pevně spojený celek tak, aby svázání bylo opatřeno přelepky a ty překryty otisky kulatého razítka soudu, a opatřeny úředním překladem (§ 12 odst. 4) do angličtiny. Při pořizování překladů je v zájmu zachování specifické terminologie vhodné poskytnout překladateli kopii dopisu Ministerstva spravedlnosti Kanady z 21. června 1999, kterou soudu zašle ministerstvo, pokud o to soud požádá.

(8) Extradiční materiály vyhotovené podle odstavců 2 až 7 zašle soud ministerstvu ve třech vyhotoveních.

§ 41

Extradiční materiály pro účely vyžádání z Nového Zélandu

(1) Základní normativní úprava je obsažena ve Smlouvě mezi republikou Československou a Spojeným královstvím Velké Británie a Irska o vzájemném vydávání zločinců z 11. listopadu 1924 s Protokolem z 4. června 1926 (č. 211/1926 Sb., č. 22/1928 Sb.; dále v tomto ustanovení jen „Smlouva“). Podle nóty Vysoké komise Nového Zélandu v Canbere byla Česká republika s účinností od 16. října 2003 zařazena mezi tzv. „vyňaté“ (*exempted*) státy, což umožňuje k žádostem o vydání k trestnímu stíhání kromě mezinárodních zatýkacích rozkazů přikládat jako důkazy podle čl. 8 odst. 2 Smlouvy pouze tzv. záznam případu (*Record of the Case*).

(2) Záznam případu vyhotovuje státní zástupce, který v daném případě zastupuje veřejnou žalobu. Záznam případu obsahuje souhrn důkazů opatřených na podporu žádosti o vydání (nepřímé důkazy, tzv. „důkazy z doslechu“, jsou podle novozélandského práva nepřipustné, a extradiční materiály se o nich proto nesmí vůbec zmiňovat) a jiné relevantní dokumenty (fotografie, kopie dokladů apod.).

¹¹⁾ § 89 odst. 11 trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2001 a § 1 nařízení vlády ČSFR č. 464/1991 Sb., nebo § 89 odst. 11 trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2009.

(3) Záznam případu musí být ověřen vlastnoručním podpisem soudce a otiskem kulatého úředního razítka soudu.

(4) K záznamu případu musí být přiloženy:

- a) prohlášení státního zástupce uvádějící, že záznam případu byl vyhotoven jím nebo pod jeho vedením a že důkazy byly získány za účelem použití v hlavním líčení (*trial*) s osobou, jejíž vydání se žádá, jako obžalovanou; novozélandská strana vyžaduje, aby prohlášení státního zástupce (*Affidavit*) bylo učiněno takovou formou, aby případné uvedení nepravdy mělo pro státního zástupce vážné důsledky; s ohledem na skutečnost, že institut přísěžného prohlášení orgánů činných v trestním řízení české právo nezná, se doporučuje s požadavkem novozélandských orgánů se vypořádat uvedením znění § 329 trestního zákoníku a vysvětlením, že případné vědomé uvedení nepravdy pro účely vyžádání obviněného z ciziny by mohlo být považováno za trestný čin zneužívání pravomoci veřejného činitele; a
- b) prohlášení nejvyššího státního zástupce (osobně), že podle jeho názoru záznam případu dokládá existenci důkazů dostatečných k tomu, aby bylo v České republice vedeno trestní stíhání.

(5) Všechny písemnosti tvořící záznam případu musí být svázaný v jeden pevně spojený celek tak, aby svázání bylo opatřeno přelepky a ty následně překryty otiskem kulatého razítka soudu, a opatřeny úředním překladem (§ 12 odst. 4) do angličtiny. Při pořizování překladu je v zájmu zachování specifické terminologie vhodné poskytnout překladateli kopii informace o extradičním řízení na Novém Zélandu a výňatek z novozélandského extradičního zákona, které soudu zašle ministerstvo, pokud o to soud požádá.

(6) Byl-li mezinárodní zatýkácí rozkaz vydán pro účely vyžádání osoby, která byla odsouzena v řízení proti uprchlému, je nutno extradiční materiály připravit, jako by šlo o vyžádání k trestnímu stíhání. Jde-li o vyžádání odsouzeného, kterému byl v řízení proti uprchlému uložen souhrnný trest, je nutno extradiční materiály připravit tak, aby zahrnovaly i skutek, pro který byl odsouzený odsouzen soudem, jehož výrok o trestu při ukládání souhrnného trestu zrušil; byl-li při ukládání souhrnného trestu zrušen dřívější souhrnný trest, postupuje soud obdobně vůči výrokům o vině ze všech rozsudků, jejichž výroky o trestu byly v této souvislosti dříve zrušeny.

(7) Byl-li mezinárodní zatýkácí rozkaz vydán pro účely vyžádání osoby, která byla pravomocně odsouzena (nikoli v řízení proti uprchlému), považují se za extradiční materiály ve smyslu čl. 8 odst. 3 Smlouvy:

- a) stejnopis nebo ověřená kopie rozsudku s doložkou právní moci,
- b) rozhodnutí soudu druhého stupně, konalo-li se odvolací řízení,
- c) usnesení o zápočtu vazby s doložkou právní moci, pokud k zápočtu vazby došlo, a
- d) potvrzení o tom, jaká část trestu dosud nebyla vykonána,

vyhotovené v souladu s ustanoveními § 12 a případně § 13 a opatřené úředními překlady (§ 12 odst. 4) do angličtiny. Jde-li o vyžádání odsouzeného, kterému byl uložen souhrnný trest, připojí soud rovněž stejnopis nebo ověřenou kopii (§ 13) rozsudku, jehož výrok o trestu byl při

ukládání souhrnného trestu zrušen, s doložkou právní moci, a konalo-li se odvolací řízení, připojí rovněž stejnopis nebo ověřenou kopii (§ 13) rozhodnutí soudu druhého stupně; byl-li při ukládání souhrnného trestu zrušen dřívější souhrnný trest, postupuje soud obdobně vůči všem rozsudkům, jejichž výroky o trestu byly v této souvislosti dříve zrušeny.

(8) Extradiční materiály vyhotovené podle odstavců 2 až 7 zašle soud ministerstvu ve třech vyhotoveních.

(9) Ve velmi naléhavých případech lze požádat o uvalení předběžné vazby, a to ještě před tím, než novozélandské orgány obdrží formální extradiční žádost (ta pak musí být předložena do 40 dnů). Osoba vzatá do předběžné vazby však může být propuštěna na kauci. Žádost o předběžnou vazbu proto musí novozélandským (exekutivním) orgánům též naznačit, zda mají případnému propuštění na kauci oponovat, a pokud ano, na jakém základě (zejména předchozí odsouzení, současná obvinění, věcné důvody pro domněnku, že osoba se bude vyhýbat extradičnímu řízení, a to včetně závažnosti trestného činu, pro který by měl být vydán, závažnost důkazů proti němu, pravděpodobnost uložení trestu odnětí svobody, spojení či jeho nedostatek s Novým Zélandem atp.). Soud proto v takových případech zašle ministerstvu spolu se žádostí o předběžnou vazbu (§ 33) také výše uvedené argumenty pro odporování propuštění na kauci a ujištění, že extradiční materiály podle předchozích odstavců budou dodány do 30 dnů.

§ 42

Extradiční materiály pro účely vyžádání z Izraele

(1) Základní normativní úprava je obsažena v Evropské úmluvě o vydávání, k jejímuž čl. 2 však Izrael učinil výhradu, v jejímž důsledku jsou součástí extradičních materiálů k vyžádání pro účely trestního stíhání kromě dokumentů uvedených v čl. 12 odst. 2 Evropské úmluvy o vydávání rovněž ověřené kopie (§ 13) všech důkazů, na jejichž základě je dostatečně odůvodněno podezření, že obviněný spáchal trestné činy, které jsou obsaženy v mezinárodním zatýkáčím rozkazu, přičemž kopie důkazů by měly být jasně a srozumitelně označené a uspořádané. Žadující je příložit rovněž shrnutí podstatných důkazů dostupných ke každému bodu obvinění (tj. ke každému jednotlivému skutku), pro který se žádá o vydání, s uvedením vztahu těchto důkazů k údajnému jednání pachatele; tomuto požadavku je možné dostát tak, že státní zástupce nebo soudce vypracuje prohlášení (zprávu), ve kterém shrne fakta případu a detailně uvede obsah jednotlivých podstatných důkazů ve věci a jejich vztah k obvinění. Extradiční materiály musí vyhovovat nárokům na písemnosti určené pro cizinu (§ 12) a být opatřeny úředním překladem do angličtiny (§ 12 odst. 4). Jde-li o vyžádání odsouzeného, kterému byl uložen souhrnný trest, vyžádá si soud, který vydal mezinárodní zatýkácí rozkaz, od soudu, jehož výrok o trestu při ukládání souhrnného trestu zrušil, ověřené kopie důkazů, a případně i jejich shrnutí či zprávu rovněž ohledně skutku, pro který byl odsouzený odsouzen soudem, jehož výrok o trestu při ukládání souhrnného trestu zrušil; byl-li při ukládání souhrnného trestu zrušen dřívější souhrnný trest, postupuje soud obdobně vůči výrokům o vině ze všech rozsudků, jejichž výroky o trestu byly v této souvislosti dříve zrušeny. V zájmu jednotnosti terminologie opatří ověřené kopie důkazů a jejich shrnutí či zprávu vyžádané podle věty čtvrté úředním překladem soud, který vydal mezinárodní zatýkácí rozkaz.

(2) Na žádost soudu zašle ministerstvo soudu popis požadavků na extradiční materiály poskytnutý Ministerstvem spravedlnosti Státu Izrael.

§ 43

Extradiční materiály pro účely vyžádání z Austrálie

(1) Vyžádání obviněného nebo odsouzeného z Austrálie je možné na bezesmluvním základě nebo na základě mnohostranných smluv, jejichž smluvními stranami jsou Česká republika i Austrálie a které obsahují ustanovení o vydávání. Podle sdělení Generální prokuratury Austrálie ze dne 14. května 2008 jsou jako extradiční materiály dostatečné mezinárodní zatýkácí rozkaz a další dokumenty ve smyslu § 384 trestního řádu (srov. § 30). Extradiční materiály musí vyhovovat nárokům na písemnosti určené pro cizinu (§ 12) a být opatřeny úředním překladem do angličtiny (§ 12 odst. 4).

(2) Na žádost soudu zašle ministerstvo soudu popis požadavků na extradiční materiály, poskytnutý Generální prokuraturou Austrálie.

Oddíl druhý

Vydání do ciziny

§ 44

Základní normativní úprava

(1) Základní vnitrostátní normativní úprava je obsažena v ustanoveních § 375 až § 382 a § 391 až § 402 trestního řádu.

(2) Nejvýznamnějšími mezinárodními smlouvami upravujícími vydání do ciziny jsou:

- a) Evropská úmluva o vydávání z 13. prosince 1957 (č. 549/1992 Sb., sdělení o opravě chyb překladu v části č. 32/2004 Sb. m. s.; příloha č. 4);
- b) Dodatkový protokol z 15. září 1975 k Evropské úmluvě o vydávání z 13. prosince 1957 (č. 29/1997 Sb.; příloha č. 5);
- c) Druhý dodatkový protokol z 17. března 1978 k Evropské úmluvě o vydávání z 13. prosince 1957 č. 30/1997 Sb.; příloha č. 6).

Mezinárodní smlouvy v oblasti vydávání jsou uvedeny v přílohách č. 2 a 3.

§ 45

Předběžná vazba

(1) Pokud soud vezme osobu do předběžné vazby, neprodleně tuto skutečnost oznámí faxem státnímu zástupci, který podal návrh na vzetí do předběžné vazby, pokud se státní zástupce neúčastnil výslechu osoby, o jejíž vydání jde, před soudem, ministerstvu a Národní ústředně Interpolu, a to bez ohledu na právní moc usnesení o vzetí do předběžné vazby; státnímu zástupci zašle rovněž kopii protokolu z výslechu osoby, o jejíž vydání jde, zejména pokud tato osoba vyslovila souhlas se svým vydáním. V usnesení o vzetí do předběžné vazby soud vždy uvede datum, od kterého se vazba započítává, neboť od tohoto okamžiku počíná plynout lhůta pro doručení extradiční žádosti a její zmeškání má za následek povinnost osobu z předběžné vazby propustit (§ 396 odst. 3 trestního řádu). Pokud tak stanoví mezinárodní smlouva nebo pokud o to osoba, o jejíž vydání jde, žádá, oznámí soud vzetí do předběžné vazby v příslušné lhůtě také konzulárnímu oddělení zastupitelského úřadu státu, jehož je osoba, o jejíž vydání jde, občanem (§ 14, příloha č. 1).

(2) Současně se vzetím osoby, o jejíž vydání jde, do předběžné vazby soud prostřednictvím věznice, v níž tato osoba předběžnou vazbu vykonává, požádá Generální ředitelství Vězeňské služby, aby tato osoba byla v průběhu řízení o vydání přemísťována do jiné věznice pouze ve výjimečných případech a aby o případném přemístění byli ihned informováni soud, státní zástupce a ministerstvo.

(3) Pokud došlo k propuštění osoby, o jejíž vydání jde, ze zadržení nebo z předběžné vazby, oznámí to soud neprodleně faxem ministerstvu, a to bez ohledu na právní moc usnesení o zamítnutí návrhu na vzetí do předběžné vazby nebo o propuštění z předběžné vazby. Zároveň soud informuje Národní ústřednu Interpolu a požádá ji buď o omezení pátrání za účelem zadržení pouze na případy, kdy se osoba, o jejíž vydání jde, bude pokoušet opustit území České republiky, anebo o zastavení pátrání za účelem zadržení na území České republiky, neboť jinak by mohlo dojít k opětovnému zadržení osoby policejními orgány České republiky. Pokud by došlo ke změně okolností, a bylo by nutno osobu opětovně zadržet, bude vydání pokynu Národní ústředně Interpolu k obnově pátrání v působnosti státního zástupce, který provádí předběžné šetření, případně soudu, který rozhoduje nebo rozhodl o přípustnosti vydání.

(4) Pokud je osoba, o jejíž vydání jde, převedena z předběžné vazby do jiné než předběžné nebo vydávací vazby nebo do výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody, oznámí soud tuto skutečnost ministerstvu a státnímu zástupci, který provádí nebo prováděl předběžné šetření, a Národní ústředně Interpolu. Zároveň učiní opatření, aby po odpadnutí důvodu jiné než předběžné nebo vydávací vazby nebo po ukončení výkonu trestu odnětí svobody bylo možné osobu opětovně vzít do předběžné vazby, která by na výkon vyšetřovací vazby nebo trestu odnětí svobody pokud možno bezprostředně navazovala. Zejména požádá prostřednictvím věznice, v níž tato osoba vazbu nebo trest vykonává, Generální ředitelství Vězeňské služby o zaznamenání informace o řízení o vydání a požadavku, aby propuštění této osoby z vazby nebo trestu bylo se soudem koordinováno, aby mohlo být rozhodnuto o předběžné či vydávací vazbě. Současně soud prostřednictvím věznice, v níž osoba, o jejíž vydání jde, vykonává vazbu nebo trest, Generální ředitelství Vězeňské služby požádá, aby tato osoba byla v průběhu řízení o vydání přemísťována do jiné věznice pouze ve výjimečných případech a aby o případném přemístění byli ihned informováni soud, státní zástupce a ministerstvo. Odpadnutí důvodu jiné než předběžné nebo vydávací vazby nebo ukončení výkonu trestu odnětí svobody a převedení osoby, o jejíž vydání jde, do předběžné vazby oznámí neprodleně faxem ministerstvu a Národní ústředně Interpolu.

§ 46

Řízení o vydání osoby omezené na osobní svobodě

(1) Vykonává-li osoba, o jejíž vydání jde, v průběhu řízení o vydání jinou než předběžnou nebo vydávací vazbu nebo vykonává-li nepodmíněný trest odnětí svobody, soud o zahájení řízení o návrhu státního zástupce na vyslovení přípustnosti či nepřípustnosti vydání informuje věznicí, v níž tato osoba vazbu nebo trest vykonává, a požádá ji o zaznamenání

- a) informace o řízení o vydání a
- b) požadavku, aby propuštění této osoby z vazby nebo trestu bylo se soudem koordinováno, aby mohlo být rozhodnuto o předběžné či vydávací vazbě, která by

na výkon vazby nebo trestu odnětí svobody pokud možno bezprostředně navazovala,

do Vězeňského informačního systému.

(1) Současně soud věznicí požádá, aby osoba, o jejíž vydání jde, byla v průběhu řízení o vydání přemístována do jiné věznice pouze ve výjimečných případech a aby o případném přemístění byl ihned informován soud, státní zástupce a ministerstvo.

§ 47

Zjednodušené vydání

(1) Doslovný text poučení osoby, o jejíž vydání jde, podle § 398 odst. 3 trestního řádu uvede soud do protokolu. Při tomto poučení lze využít text obsažený v příloze č. 20.

(2) Při zjednodušeném vydání vyrozumí soud o rozhodnutí o odložení vydání podle § 400 odst. 1 nebo o vydávací vazbě podle § 400b odst. 1 trestního řádu ministerstvo s vyslovným uvedením, že bylo rozhodováno v rámci zjednodušeného vydání. Pokud soud rozhodl o odložení vydání podle § 400 odst. 1 trestního řádu, zašle soud ministerstvu neprodleně stejnopis rozhodnutí, aby o odložení vydání a jeho důvodech mohl být vyrozuměn dožadující stát.

§ 48

Rozhodnutí o přípustnosti vydání

(1) Při rozhodování podle § 397 odst. 1 trestního řádu soud rozhodne, že vydání přípustné je, nebo že vydání přípustné není. Pokud se osoba, o jejíž vydání jde, již nezdržuje na území České republiky, soud nerozhoduje o tom, zda vydání je či není přípustné, ale návrh státního zástupce na vyslovení přípustnosti nebo nepřípustnosti vydání zamítne (srov. č. 26/1996 Sb. rozh. tr.) a vrátí věc státnímu zástupci k případnému postupu podle § 394 odst. 4 písm. e) trestního řádu. Soud není oprávněn v rozhodnutí podle § 397 odst. 1 trestního řádu vyslovovat, že vydání je přípustné s výhradou nebo že realizace vydání má být odložena (srov. č. 12/1996 Sb. rozh. tr.). Pokud je podmínkou přípustnosti vydání poskytnuté ujištění dožadujícího státu o tom, že trest smrti nebude uložen nebo vykonán, cituje soud toto ujištění ve výroku rozhodnutí o přípustnosti (srov. č. 11/1996 Sb. rozh. tr.). Ve výroku usnesení podle § 397 odst. 1 trestního řádu soud uvede stát, který o vydání žádá (srov. usnesení Nejvyššího soudu z 16. srpna 2005, sp. zn. 11 Tcu 52/2005), a popíše skutek, pro který je o vydání žádáno, tak, aby nebyl zaměnitelný s jiným skutkem; uvedení pouze zákonného pojmenování trestného činu a příslušných právních ustanovení nebo uvedení pouze odkazu na mezinárodní zatýkácí rozkaz není postačující (srov. č. 54/1995 Sb. rozh. tr. a usnesení Nejvyššího soudu z 25. srpna 2004, sp. zn. 11 Tcu 109/2004).

(2) Při rozhodování o přípustnosti vydání podle § 397 odst. 1 trestního řádu soud vždy rozhoduje o celém skutku nebo všech skutečích tak, jak jsou popsány v žádosti cizího státu o vydání. Pokud soud vysloví, že vydání je přípustné jen pro určité části skutku (např. jen pro některé dílčí útoky v případě pokračujícího trestného činu) nebo pro některé ze skutků popsanych v žádosti cizího státu o vydání, rozhodne zároveň, že pro zbývající část skutku či pro zbývající skutky vydání není přípustné. Ve výroku usnesení o přípustnos-

ti vydání pak popíše, pro kterou část vydání přípustné je a pro kterou část vydání přípustné není (srov. č. 49/1996 Sb. rozh. tr.).

(3) Soud vždy rovněž posoudí, zda vydání je či není přípustné i z hlediska souladu s mezinárodněprávními závazky České republiky vyplývajícími z ratifikovaných a vyhlášených mezinárodních smluv o lidských právech a základních svobodách, jimiž je Česká republika vázána (srov. č. 42/2002 Sb. rozh. tr. a usnesení Nejvyššího soudu z 12. února 2007, sp. zn. 11 Tcu 7/2007, nález Ústavního soudu z 15. dubna 2003, sp. zn. I. ÚS 752/02, nález Ústavního soudu z 3. ledna 2007, sp. zn. III. ÚS 534/06). Zejména se jedná o Úmluvu o právním postavení uprchlíků z 28. července 1951 (č. 208/1993 Sb.), o Úmluvu o ochraně lidských práv a základních svobod z 4. listopadu 1950 (č. 209/1992 Sb.) a o Úmluvu proti mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání z 10. prosince 1984 (č. 143/1988 Sb.). Pro tyto účely si soud může vyžádat obecné informace o situaci v oblasti dodržování základních lidských práv a svobod v odsuzujícím státě především od odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra, a případně také od odboru lidských práv a transformační politiky Ministerstva zahraničních věcí. Soulad vydání s mezinárodněprávními závazky České republiky vyplývajícími z ratifikovaných a vyhlášených mezinárodních smluv o lidských právech a základních svobodách, jimiž je Česká republika vázána, soud sám posoudí a nevyčkává pravomocného rozhodnutí v azylovém řízení i v případě, že osoba, o jejíž vydání jde, v době rozhodování soudu o přípustnosti vydání v postavení účastníka řízení o mezinárodní ochraně podle zákona o azylu¹²⁾.

(4) Pokud soud pro své rozhodnutí potřebuje další informace, které mohou být poskytnuty dožadujícím státem, požádá ministerstvo o zajištění dodatkové informace v rozsahu a formě, které ve své žádosti určí. Dodatkovými informacemi mohou být informace skutkové i informace o právu dožadujícího státu. Pro dodání dodatkové informace může soud stanovit přiměřenou lhůtu.

(5) Po právní moci usnesení podle § 397 odst. 1 trestního řádu o přípustnosti či nepřípustnosti vydání předloží soud spis bez zbytečných odkladů ministerstvu podle § 397 odst. 3 trestního řádu.

(6) Pokud soud rozhodl, že vydání není přípustné z důvodů uvedených v § 393 odst. 1 písm. a), b), g), h), i), k), l) nebo m) trestního řádu, postoupí soud podle § 8 odst. 1 věty druhé trestního řádu poté, co mu byl spis ministerstvem vrácen po oznámení dožadujícímu státu podle § 399 odst. 3 trestního řádu, že vydání nelze povolit, věc příslušnému státnímu zastupitelství k postupu podle § 2 odst. 3 trestního řádu, § 8 odst. 1 trestního zákoníku.

§ 49

Souběh žádostí o vydání

(1) Pokud o vydání osoby žádá současně více cizích států, musí být posouzena přípustnost vydání na základě každé z žádostí samostatně. Soud může rozhodnout, že vydání je přípustné do více než jednoho státu. Rozhodnutí o tom, do kterého státu bude vydání povoleno, přísluší ministru spravedlnosti (§ 401 odst. 2 trestního řádu).

¹²⁾ Zákon č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu).

(2) Pokud soud rozhoduje o přípustnosti vydání na základě více žádostí o vydání, může rozhodnout jedním usnesením o všech žádostech; není-li to možné nebo vhodné, může rozhodnout o přípustnosti vydání na základě každé z žádostí samostatným usnesením.

§ 50

Odložení vydání

(1) Před rozhodnutím o návrhu na odložení vydání podle § 400 odst. 1 trestního řádu si soud vždy vyžádá stanovisko státního zástupce, který prováděl předběžné šetření [§ 400 odst. 2 písm. b), al. 2 trestního řádu], ledaže návrh na odložení vydání podal tento státní zástupce, a

- a) soudu a v přípravném řízení státního zástupce příslušných k vedení trestního řízení proti osobě, o jejíž vydání jde, v České republice [§ 400 odst. 2 písm. c), al. 2 trestního řádu], ledaže návrh na odložení vydání podal tento soud nebo tento státní zástupce, nebo
- b) soudu, který pravomocně uložil osobě, o jejíž vydání jde, trest odnětí svobody [§ 400 odst. 2 písm. d), al. 2 trestního řádu], resp. soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni (§ 315 odst. 2 trestního řádu), ledaže návrh na odložení vydání podal tento soud.

(1) Před rozhodnutím o odložení vydání podle § 400 odst. 1 trestního řádu soud učiní vše potřebné, aby osoba, o jejíž vydání jde, mohla po propuštění z předběžné nebo vydávací vazby podle § 400 odst. 3 trestního řádu být ihned vzata do vyšetřovací vazby nebo nastoupit výkon trestu odnětí svobody, zejména za tím účelem svůj postup koordinuje s Policií České republiky a se soudem nebo státním zástupcem uvedenými v odstavci 1 písm. a), nebo s věznicí, jde-li o odložení vydání pro účely výkonu trestu odnětí svobody v České republice.

(2) Rozhodnutí o návrhu na odložení vydání podle § 400 odst. 1 trestního řádu soud doručí kromě navrhovatele vždy též osobě, o jejíž vydání jde, státnímu zástupci, který vedl předběžné šetření, a ministerstvu a na vědomí je zašle rovněž Národní ústředně Interpolu a soudu nebo státnímu zástupci uvedeným v odstavci 1 písm. a) a b). Pokud rozhodl o odložení vydání, zašle soud rozhodnutí i věznicí, v níž osoba, o jejíž vydání jde, vykonává vazbu nebo trest, k zaznamenání informace o odložení vydání do Vězeňského informačního systému. Zároveň soud učiní opatření, aby byl soudem nebo státním zástupcem uvedenými v odstavci 1 písm. a) a b) po pomnutí důvodu odložení vydání neprodleně informován, a mohl postupovat podle § 400 odst. 4 trestního řádu.

(3) O propuštění osoby, o jejíž vydání jde, z předběžné nebo vydávací vazby podle § 400 odst. 3 trestního řádu, jakož i o jejím vzetí do vydávací vazby podle § 400 odst. 4, § 400b trestního řádu soud vyrozumí vždy rovněž ministerstvo, státního zástupce, který vedl předběžné šetření, a Národní ústřednu Interpolu, a to s uvedením přesného data, do kterého nebo od kterého předběžná nebo vydávací vazba plyne. O propuštění osoby, o jejíž vydání jde, z předběžné nebo vydávací vazby podle § 400 odst. 3 trestního řádu soud informuje rovněž soud nebo státního zástupce uvedené v odstavci 1 písm. a) a b).

(4) O ukončení řízení o vydání podle § 400 odst. 5 trestního řádu soud vyrozumí státního zástupce, který vedl předběžné šetření, ministerstvo, soud nebo státního zástupce uvedené v odstavci 1 písm. a) a b) a věznicí, v níž osoba, o jejíž vydání jde, vykonává vazbu nebo trest.

§ 51

Dočasné předání

Pokud byla podle § 400 trestního řádu odložena realizace vydání, může být na žádost dožadujícího státu povoleno dočasné předání osoby, o jejíž vydání jde, do dožadujícího státu. Na postup při dočasném předání se priměřeně použije § 23 odst. 2.

§ 52

Postup po povolení vydání a vydávací vazba

(1) O rozhodnutí o vydávací vazbě podle § 400b odst. 1 věty první nebo čtvrté trestního řádu vyrozumí soud neprodleně faxem ministerstvo, aby mohl být sjednán termín vydání osoby (§ 400b odst. 3 trestního řádu), a na vědomí zašle toto vyrozumění rovněž státnímu zástupci, který vedl předběžné šetření, a Národní ústředně Interpolu. Uvede přitom den, od kterého vydávací vazba plyne (§ 400b odst. 4 trestního řádu). Stejně tak soud vyrozumí ministerstvo a státního zástupce, který vedl předběžné šetření, a Národní ústřednu Interpolu o příkazu k zatčení vydaném podle § 69, § 400b odst. 1 věty třetí trestního řádu. Pokud tak stanoví mezinárodní smlouva, oznámí vzetí osoby do vydávací vazby v příslušné lhůtě také konzulárnímu oddělení zastupitelského úřadu státu, jehož je osoba, o jejíž vydání jde, občanem (§ 14, příloha č. 1). Současně soud věznicí, v níž tato osoba vydávací vazbu vykonává, požádá, aby tato osoba byla v průběhu řízení o vydání přemístována do jiné věznice pouze ve výjimečných případech a aby o případném přemístění byli ihned informováni soud a ministerstvo, a v případě zjednodušeného vydání rovněž státní zástupce.

(2) Po vyrozumění ministerstvem nebo Národní ústřednu Interpolu o stanoveném místě, datu a hodině provedení vydání osoby orgánům dožadujícího státu (§ 400b odst. 3 trestního řádu) zařídí vydání předseda senátu krajského soudu, který rozhodl o vydávací vazbě, který za tím účelem zašle příslušný pokyn pro vazební věznicí. V místě odevzdání osoby příslušnému orgánu dožadujícího státu není účast zástupce soudu nezbytná, soud je však povinen zajistit sepsání předávacího protokolu, který následně zašle na vědomí ministerstvu. V protokolu musí být vždy uveden údaj o době, po kterou byla osoba v České republice v souvislosti s vydáním omezena na osobní svobodě. Pokud se odevzdání osoby příslušnému orgánu dožadujícího státu v místě samém zástupce soudu neúčastní, může zajistit sepsání předávacího protokolu například tím, že předem vypracovaný protokol zašle současně s příkazem k eskortě příslušnému orgánu, který eskortu provádí a který předání osoby na protokolu potvrdí.

(3) Nebyla-li osoba, o jejíž vydání jde, vzata v souvislosti se svým vydáním do vydávací vazby (např. pokud provedení vydání bezprostředně navazuje na konec výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody), zajistí postup podle odstavce 2 per analogiam předseda senátu krajského soudu uvedeného v § 397 odst. 1 trestního řádu.

(4) O rozhodnutí o návrhu ministerstva na prodloužení lhůty vydávací vazby podle § 400b odst. 4 věty třetí trestního řádu soud neprodleně faxem vyrozumí ministerstvo a na vědomí zašle toto vyrozumění rovněž státnímu zástupci, který vedl předběžné šetření, a Národní ústředně Interpolu.

(5) O propuštění osoby, o jejíž vydání jde, z vydávací vazby podle § 400b odst. 4 věty druhé trestního řádu nebo podle § 400b odst. 6 trestního řádu soud následně vyrozu-

mí ministerstvo, státního zástupce, který vedl předběžné šetření a Národní ústřednu Interpolu.

§ 53

Ukončení řízení o vydání

O ukončení řízení o vydání podle § 400 odst. 5 nebo § 400b odst. 6 trestního řádu soud informuje ministerstvo, státního zástupce, který vedl předběžné šetření, a jde-li o vydání osoby, která v České republice vykonává vyšetřovací vazbu nebo trest odnětí svobody, rovněž věznicí, v níž tato osoba vazbu nebo trest vykonává, a soud nebo státní zastupitelství, které trestní řízení v České republice vede, anebo soud, který této osobě trest uložil.

§ 54

Rozšíření vydání na jiný trestný čin

(1) K žádosti cizího státu o udělení souhlasu k jinému trestnímu stíhání či k výkonu jiného trestu, než pro který bylo vydání tomuto státu povoleno, nebo o udělení souhlasu s vydáním osoby, která byla tomuto státu vydána, do třetího státu, nebyla-li osoba vydána ve zjednodušeném vydání (§ 402 odst. 3 trestního řádu), musí být provedeno předběžné šetření a krajským soudem případně rozhodnuto o přípustnosti či nepřípustnosti rozšíření vydání (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 25. června 2009, sp. zn. 11 Tcu 42/2009). Ustanovení § 48 odst. 1, 2, 4 a 5 se užije přiměřeně.

(2) Pokud k žádosti podle odstavce 1 nebyl přiložen protokol nebo úřední záznam s vyjádřením vydané osoby k obsahu této žádosti, neopatřil-li takové vyjádření již státní zástupce v rámci předběžného šetření, soud, který rozhoduje o přípustnosti udělení souhlasu, požádá o poskytnutí takového protokolu nebo záznamu podle § 48 odst. 4. Pokud byla osoba vydána podle Evropské úmluvy o vydávání, vyjádření vydané osoby k obsahu žádosti musí být přiloženo [čl. 14 odst. 1 písm. a) Evropské úmluvy o vydávání].

(3) Je-li v rámci řízení o přípustnosti či nepřípustnosti udělení souhlasu s rozšířením vydání na jiný trestný čin zapotřebí doručit písemnost (např. výzvu ke zvolení obhájce, vyzoomění o konání veřejného zasedání či usnesení o přípustnosti udělení souhlasu) vydané osobě na území dožadujícího státu, požádá soud o zajištění takového doručení ministerstvo, kterému zašle písemnost, která má být doručena, ve dvojím vyhotovení.

(4) Po právní moci rozhodnutí o přípustnosti či nepřípustnosti rozšíření vydání krajský soud spis předloží prostřednictvím ministerstva ministru spravedlnosti k rozhodnutí o udělení či neudělení souhlasu s rozšířením vydání.

Oddíl třetí

Upuštění od výkonu zbytku trestu odnětí svobody podle § 327 odst. 1 trestního řádu

§ 55

Základní normativní úprava

Základní normativní úprava je obsažena v ustanovení § 327 odst. 1 a 3 trestního řádu.

§ 56

(1) Na žádost ministerstva zašle soud ministerstvu trestní spis.

(2) Nelze-li spis zapůjčit, sdělí soud ministerstvu důvody a zašle stejnopis rozsudku s doložkou právní moci, rozhodnutí soudu druhého stupně, konalo-li se odvolací řízení, a stejnopis usnesení o zápočtu vazby s doložkou právní moci, pokud k zápočtu vazby došlo. Pokud se nekonalo odvolací řízení nebo nedošlo k zápočtu vazby, uvede to soud ve sdělení zasílaném podle věty první.

§ 57

Na žádost ministerstva zašle soud ministerstvu stejnopis rozhodnutí o žádosti odsouzeného o podmíněně propuštění s doložkou právní moci a rozhodnutí soudu druhého stupně, konalo-li se stížnostní řízení. V případě, že rozhodnutí neobsahuje odůvodnění, sdělí soud ministerstvu důvody, na nichž je rozhodnutí založeno.

§ 58

Pokud k vydání nedojde, oznámí to ministerstvo neprodleně soudu s podnětem k postupu podle § 327 odst. 3 trestního řádu.

HLAVA III

PŘEDÁNÍ TRESTNÍHO ŘÍZENÍ DO CIZINY

§ 59

Základní normativní úprava

(1) Základní vnitrostátní normativní úprava je obsažena v ustanovení § 375 až § 382 a § 448 trestního řádu.

(2) Nejvýznamnějšími mezinárodními smlouvami upravujícími předávání trestního řízení jsou:

- a) Evropská úmluva o předávání trestního řízení z 15. května 1972 (č. 551/1992 Sb., č. 147/1993 Sb., sdělení o opravě chyb překladu v části č. 20/2004 Sb. m. s.; příloha č. 10) - ustanovení stávajících mezinárodních smluv o předávání trestního řízení nederoguje;
- b) Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Svazem sovětských socialistických republik o právní pomoci a právních vztazích ve věcech občanských, rodinných a trestních z 12. srpna 1982 (č. 95/1983 Sb.) - čl. 83 až čl. 86;
- c) Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Socialistickou federativní republikou Jugoslávií o úpravě právních vztahů ve věcech občanských, rodinných a trestních z 20. ledna 1964 (č. 207/1964 Sb.) - použitelná vůči nástupnickým státům bývalé Socialistické federativní republiky Jugoslávie (srov. příloha č. 3) - čl. 81.

(1) V případě, že předávání trestního řízení ve vztazích mezi Českou republikou a státem, kam má být trestní řízení předáno, není upraveno žádnou mnohostrannou ani dvoustrannou mezinárodní smlouvou, lze v souladu s čl. 21 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních z 20. dubna 1959 (č. 550/1992 Sb.; příloha č. 7) podat tomuto státu trestní oznámení, pokud je tento stát smluvní stranou Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních. Trestní oznámení se podává prostřednictvím ministerstva (§ 4).

(2) Předání trestního řízení do ciziny je možné i na bezesmluvním základě, a to při zaručení vzájemnosti. Ujištění o vzájemnosti poskytne nebo opatří ministerstvo (§ 376 odst. 2 trestního řádu).

§ 60

(1) Institut předání trestního řízení do ciziny lze využít zejména v případech, kdy se obviněný, obžalovaný či

odsouzený zdržuje na území státu, jehož je státním občanem, a nelze dosáhnout jeho vydání do České republiky; rovněž je vhodné zvážit, zda z konkrétních skutkových okolností vyplývá obecný zájem na potrestání obviněného v České republice, nebo naopak v cizím státě, osobní poměry obviněného, zda by předáním nebyly porušeny mezinárodní závazky České republiky v oblasti ochrany základních lidských práv a svobod, možnosti cizího státu vést v dané věci trestní řízení, zda rozdělení trestního řízení, kde je více obviněných, by bylo účelné a nezpůsobilo by důkazní nouzi, zda všichni důležití svědci a poškození, jakož i všechny důležité důkazní prostředky, se nacházejí na území České republiky, zda by předání trestního řízení nevedlo k průtahům, zda nebude předáním zcela vzata poškozenému možnost domoci se svých práv, zda je protentýž čin již vedeno trestní řízení cizozemským orgánem, zda jsou v trestním řízení v České republice zajištěny věci, jiné majetkové hodnoty nebo majetek atp. Jednou z podmínek předání trestního řízení je oboustranná trestnost. Některé státy však trestní řízení nepřebírají rovněž pro trestné činy daňové. Má-li dojít k předání trestní věci do cizího státu uplatňujícího anglosaský způsob řízení, soud před podáním žádosti možnost předání trestního řízení konzultuje s ministerstvem.

(2) Institut předání trestního řízení do ciziny (s výjimkou některých bývalých států Svazu sovětských socialistických republik, např. Ruské federace, Ukrajiny či Běloruska) lze využít i v případě, že soud již vynesl pravomocný odsuzující rozsudek (čl. 8 odst. 2 Evropské úmluvy o předávání trestního řízení). V dožádaném státě pak proběhne trestní řízení nové, a to v rozsahu, který stanoví orgány dožadujícího státu (zpravidla dojde k opakování hlavního líčení).

(3) Soud o předání trestního řízení do ciziny nevydává formální rozhodnutí. Před podáním žádosti o převzetí trestního řízení podle § 448 odst. 2 trestního řádu však musí být splněny procesní podmínky [přerušení trestního stíhání podle § 188 odst. 1 písm. d), § 173 odst. 1 písm. d) trestního řádu nebo podle § 224 odst. 1, § 173 odst. 1 písm. d) trestního řádu].

§ 61

Žádost o převzetí trestního řízení

(1) V žádosti o převzetí trestního řízení podle § 448 odst. 2 nebo 4 trestního řádu soud uvede:

- označení soudu a spisovou značku, pod níž je trestní věc vedena,
- jméno, příjmení a další osobní data obviněného, včetně údaje o jeho státním občanství a o jeho pobytu ve státě, do něhož se předání trestního řízení navrhuje,
- zákonně pojmenování trestného činu s uvedením příslušných zákonných ustanovení a vylíčení skutkového děje s přesným vyznačením doby, místa a způsobu spáchání a jeho následků,
- doslovné znění zákonných ustanovení, podle nichž je trestný čin posuzován, s uvedením zákonné sazby, jež je na něj v zákoně stanovena, přičemž je-li znakem skutkové podstaty výše škody, uvede se i znění § 138 odst. 1 trestního zákoníku nebo obdobného ustanovení platného v době spáchání trestného činu¹³⁾,
- že čin, který je předmětem trestního řízení, není pro-

mlčen, s doslovným zněním § 34 trestního zákoníku a případně také se zněním § 35 trestního zákoníku, pokud jeho aplikace vzhledem k právní kvalifikaci skutku přichází v úvahu,

- popis úkonů, které ovlivnily plynutí promlčecí doby, pokud od spáchání trestného činu do podání žádosti o převzetí trestního řízení uplynula doba delší než tři roky,
- údaje o zajišťovacích opatřeních (trvání vazby, odnětí věci, zajištění nároku poškozeného apod.),
- seznam nejdůležitějších důkazních prostředků shromážděných v trestním řízení a na jejich základě učiněných skutkových zjištění,
- odkaz na obsah přiložené ověřené kopie trestního spisu s uvedením jeho spisové značky,
- pokud připojený spis obsahuje spisové materiály, které není možné podle trestního řádu použít jako důkaz před soudem v České republice, ale slouží pouze k informaci, výslovné upozornění na tuto skutečnost,
- údaje o obžalobě,
- jde-li o předání trestního řízení proti obžalovanému, který je v době podání žádosti o převzetí trestního řízení ve vazbě v České republice, nabídku na předání obžalovaného orgánům dožádaného státu poté, co příslušný orgán dožádaného státu rozhodne o převzetí trestního řízení, s návrhem, aby místo a doba jeho předání byla dohodnuta cestou národních úřadů Interpolu,
- došlo-li v řízení, jehož předání se navrhuje, k vynesení pravomocného či nepravomocného rozsudku, uvedou se údaje o rozsudku (včetně případného rozhodnutí soudu druhého stupně v odvolacím řízení), a
- odůvodnění, proč bude v dožádaném státu lépe dosaženo účelu trestního řízení.

Další náležitosti žádosti se řídí § 12.

(3) Postupuje-li podle § 448 odst. 2 trestního řádu, zašle soud ministerstvu žádost o převzetí trestního řízení ve dvou vyhotoveních.

(4) K žádosti o převzetí trestního řízení podle § 448 odst. 2 nebo 4 trestního řádu soud přiloží ověřenou kopii (§ 13) trestního spisu (v případě nevyhovění žádosti o převzetí trestního řízení může být obtížné spis získat z ciziny zpět, a proto se nedoporučuje do ciziny zasílat originál spisu, ledaže to dožádaný stát vyžaduje), jakož i věcné důkazy, pokud je to možné. Nestanoví-li mezinárodní smlouva jinak, opatří soud žádost o převzetí trestního řízení i ověřenou kopii trestního spisu úředním překladem (§ 12 odst. 4, příloha č. 14/A, tabulka č. 3).

(5) Jde-li o předání trestního řízení proti odsouzenému, kterému byl uložen souhrnný trest, koordinuje soud svůj postup se soudem, jehož výrok o trestu byl při ukládání souhrnného trestu zrušen, aby v obou trestních řízeních byly podány žádosti o převzetí trestního řízení současně, nebyl-li trest uložený rozsudkem, jehož výrok o trestu byl při ukládání souhrnného trestu zrušen, již vykonán; byl-li při ukládání souhrnného trestu zrušen dřívější souhrnný trest, postupuje soud obdobně vůči všem rozsudkům, jejichž výroky o trestu byly v této souvislosti dříve zrušeny.

¹³⁾ § 89 odst. 11 trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2001 a § 1 nařízení vlády ČSFR č. 464/1991 Sb., nebo § 89 odst. 11 trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2009.

(6) Pokud ministerstvo požádá soud podle § 448 odst. 3 trestního řádu o opravy nebo doplnění žádosti o převzetí trestního řízení, a soud tak neučiní, vrátí ministerstvo žádost o převzetí trestního řízení a přílohový spis soudu.

§ 62

(1) Pokud byl před podáním žádosti o převzetí trestního řízení vydán mezinárodní zatýkácí rozkaz, který nebyl v souvislosti s jejím podáním zrušen, a dojde-li v době mezi podáním žádosti o převzetí trestního řízení a rozhodnutím příslušného cizozemského orgánu o převzetí trestního řízení k zatčení obviněného v některém třetím státu na základě tohoto mezinárodního zatýkácího rozkazu, je nutno rozhodnout o pokračování trestního stíhání (§ 35 odst. 3) a prostřednictvím ministerstva vzít zpět žádost o převzetí trestního řízení.

(2) Ministerstvo zašle soudu rozhodnutí příslušného cizozemského orgánu o převzetí trestního řízení a následně rozhodnutí příslušného cizozemského orgánu přijaté jako výsledek převzatého trestního řízení, pokud dožádaný stát trestní řízení převzal.

(3) Jde-li o předání trestního řízení proti obžalovanému, který je v době podání žádosti ve vazbě v České republice, postupuje se poté, co příslušný orgán dožádaného státu rozhodne o převzetí trestního řízení a přijme nabídku na převzetí obžalovaného, přiměřeně podle § 52 odst. 2.

(4) Pokud byl před podáním žádosti o převzetí trestního řízení vydán mezinárodní zatýkácí rozkaz, který nebyl v souvislosti s jejím podáním zrušen, soud po rozhodnutí příslušného cizozemského orgánu o převzetí trestního řízení zašle usnesení podle § 384 odst. 6 trestního řádu ministerstvu po obdržení informace podle odstavce 2.

HLAVA IV

VÝKON ROZHODNUTÍ VE VZTAHU K CIZINĚ

Oddíl první

Předání odsouzeného do ciziny

§ 63

Základní normativní úprava

Normativní úprava je obsažena v následujících mezinárodních smlouvách:

- a) Úmluva o předávání odsouzených osob z 23. března 1983 (č. 553/1992 Sb.; příloha č. 11) - ustanovení stávajících mezinárodních smluv o předávání odsouzených osob nederoguje, v praxi je však její používání upřednostňováno;
- b) Dodatkový protokol k Úmluvě o předávání odsouzených osob z 18. prosince 1997 (č. 26/2003 Sb. m. s., sdělení o opravě chyb překladu v částce č. 49/2003 Sb. m. s.; příloha č. 12) - čl. 3;
- c) Úmluva o předávání osob odsouzených k trestu odnětí svobody k výkonu trestu ve státě, jehož jsou státními občany, z 19. května 1978 (č. 123/1980 Sb.) - použitelná i vůči státům bývalého Svazu sovětských socialistických republik, které v rámci sukcesních jednání výslovně neprohlásily, že se necítí být vázány závazky bývalého Sovětského svazu (učinily tak např. po-

baltské státy, Moldavsko, Uzbekistán a Kazachstán) a které nejsou současně smluvními stranami Úmluvy o předávání odsouzených osob; podle čl. 46 Smlouvy mezi Československou socialistickou republikou a Korejskou lidově demokratickou republikou o vzájemné právní pomoci ve věcech občanských, rodinných a trestních z 11. září 1988 (č. 93/1989 Sb.) je tato Úmluva použitelná i vůči Korejské lidově demokratické republice;

- d) Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Socialistickou federativní republikou Jugoslávií o vzájemném předávání odsouzených k výkonu trestu odnětí svobody z 23. května 1989 (č. 473/1990 Sb.) - použitelná vůči nástupnickým státům bývalé Socialistické federativní republiky Jugoslávie (srov. příloha č. 3).

§ 64

Předání odsouzeného podle Úmluvy o předávání odsouzených osob

(1) Na žádost ministerstva nebo i bez žádosti, pokud takový postup považuje z hlediska dosažení účelu výkonu trestu odnětí svobody za vhodný, zašle soud ministerstvu:

- a) stejnopis nebo ověřenou kopii (§ 13) rozsudku s doložkou právní moci, a konalo-li se odvolací řízení, též rozhodnutí soudu druhého stupně,
- b) stejnopis nebo ověřenou kopii (§ 13) usnesení o zápočtu vazby s doložkou právní moci, pokud k zápočtu vazby došlo,
- c) ověřenou kopii (§ 13) textu právního předpisu, na jehož základě byl vydán rozsudek (na zvláštním listě číselné označení, zákonné pojmenování a doslovné znění zákonných ustanovení, podle nichž je trestný čin posuzován, s uvedením zákonné sazby, jež je na něj v zákoně stanovena, přičemž je-li znakem skutkové podstaty výše škody, uvede se i znění § 138 odst. 1 trestního zákoníku nebo obdobného ustanovení platného v době spáchání trestného činu)¹⁴⁾,
- d) doklad o tom, jakou část trestu odsouzený vykonal, s uvedením předpokládaného konce trestu, včetně informace o vazbě, o prominutí části trestu a o ostatních skutečnostech důležitých pro výkon trestu (např. informace o okolnostech významných pro případné promlčení výkonu trestu),
- e) doklad o státním občanství odsouzeného, je-li k dispozici, jinak soud uvede všechny zjištěné údaje o jeho státním občanství,
- f) stanovisko soudu konzultované s příslušným státním zástupcem k vhodnosti a účelnosti předání odsouzeného.

(2) Jde-li o předání odsouzeného, kterému byl uložen souhrnný trest, zašle soud ministerstvu jako podklady podle odstavce 1 písm. a) a c) rovněž stejnopis nebo ověřenou kopii (§ 13) rozsudku, jehož výrok o trestu byl při ukládání souhrnného trestu zrušen, s doložkou právní moci, a konalo-li se odvolací řízení, připojí rovněž stejnopis nebo ověřenou kopii (§ 13) rozhodnutí soudu druhého stupně, a ověřenou kopii (§ 13) textu právního předpisu, na jehož základě byl rozsudek, jehož výrok o trestu byl při ukládání souhrnného trestu zrušen, vydán; byl-li při ukládání souhrnného trestu zrušen dřívější souhrnný trest, postupuje

¹⁴⁾ § 89 odst. 11 trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2001 a § 1 nařízení vlády ČSFR č. 464/1991 Sb., nebo § 89 odst. 11 trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2009.

soud obdobně vůči všem rozsudkům, jejichž výroky o trestu byly v této souvislosti dříve zrušeny.

(3) Písemnosti uvedené v odstavci 1 písm. a) až d) a v odstavci 2 zasílá soud ministerstvu ve dvou vyhotoveních, z nichž alespoň jedno musí vyhovovat nárokům na písemnosti určené pro cizinu (§ 12). V případě, že stanovisko soudu podle odstavce 1 písm. f) je kladné, a stanovili tak mezinárodní smlouva (srov. příloha č. 14/A, tabulka č. 4), zašle soud ministerstvu písemnosti uvedené v odstavci 1 písm. a) až d) a v odstavci 2 s úředními překlady (§ 12 odst. 4).

(4) Souhlas odsouzeného, který je podmínkou předání [čl. 3 odst. 1 písm. d) Úmluvy o předávání odsouzených osob], zjišťuje ministerstvo, které může požádat příslušný soud (§ 315 odst. 3 trestního řádu) o provedení pohovoru s odsouzeným a o provedení poučení odsouzeného o zásadách Úmluvy o předávání odsouzených osob a o právních důsledcích předání. O pohovoru a provedeném poučení soud sepíše záznam, v němž uvede stanovisko odsouzeného k předání a obsah provedeného poučení, a zašle jej ministerstvu ve dvou vyhotoveních, z nichž alespoň jedno musí vyhovovat nárokům na písemnosti určené pro cizinu (§ 12). Záznam musí být vlastnoručně podepsán také odsouzeným. Pokud odsouzený záznam odmítne podepsat, soud tuto skutečnost v záznamu výslovně uvede.

§ 65

Předání odsouzeného podle Dodatkového protokolu k Úmluvě o předávání odsouzených osob

(1) Podle čl. 3 Dodatkového protokolu k Úmluvě o předávání odsouzených osob je možné předat k výkonu trestu odnětí svobody do ciziny odsouzeného i bez jeho souhlasu, pokud má být po vykonání trestu odnětí svobody vyhoštěn (výkon trestu vyhoštění nebo tzv. správní vyhoštění) nebo nebude moci dále setrvat na území České republiky z jiného rozhodnutí.

(2) Na žádost ministerstva nebo i bez žádosti, pokud takový postup považuje z hlediska dosažení účelu výkonu trestu odnětí svobody za vhodný, zašle soud ministerstvu:

- originál, stejnopis nebo ověřenou kopii (§ 13) rozsudku s doložkou právní moci, a konalo-li se odvolací řízení, též rozhodnutí soudu druhého stupně,
- originál, stejnopis nebo ověřenou kopii (§ 13) usnesení o zápočtu vazby s doložkou právní moci, pokud k zápočtu vazby došlo,
- ověřenou kopii (§ 13) textu právního předpisu, na jehož základě byl vydán rozsudek (na zvláštním listě číselné označení, zákonné pojmenování a doslovné znění zákonných ustanovení, podle nichž je trestný čin posuzován, s uvedením zákonné sazby, jež je na něj v zákoně stanovena, přičemž je-li znakem skutkové podstaty výše škody, uvede se i znění § 138 odst. 1 trestního zákoníku nebo obdobného ustanovení platného v době spáchání trestného činu)¹⁵⁾,
- doklad o tom, jakou část trestu odsouzený vykonal, s uvedením předpokládaného konce trestu, včetně informace o vazbě, o prominutí části trestu a o ostatních skutečnostech důležitých pro výkon trestu (např. informace o okolnostech významných pro případné promlčení výkonu trestu),

- rozhodnutí, z něž pro odsouzeného vyplývá povinnost opustit území České republiky nebo zákaz pobytu na území České republiky, pokud nevyplývá z odsuzujícího rozsudku, který soud zasílá ministerstvu podle písmene a),
- doklad o státním občanství odsouzeného, je-li k dispozici, jinak soud uvede všechny zjištěné údaje o jeho státním občanství,
- stanovisko soudu konzultované s příslušným státním zástupcem k vhodnosti a účelnosti předání odsouzeného.

(2) Jde-li o předání odsouzeného, kterému byl uložen souhrnný trest, zašle soud ministerstvu jako podklady podle odstavce 1 písm. a) a c) rovněž stejnopis nebo ověřenou kopii (§ 13) rozsudku, jehož výrok o trestu byl při ukládání souhrnného trestu zrušen, s doložkou právní moci, a konalo-li se odvolací řízení, připojí rovněž stejnopis nebo ověřenou kopii (§ 13) rozhodnutí soudu druhého stupně, a ověřenou kopii (§ 13) textu právního předpisu, na jehož základě byl rozsudek, jehož výrok o trestu byl při ukládání souhrnného trestu zrušen, vydán; byl-li při ukládání souhrnného trestu zrušen dřívější souhrnný trest, postupuje soud obdobně vůči všem rozsudkům, jejichž výroky o trestu byly v této souvislosti dříve zrušeny.

(3) Písemnosti uvedené v odstavci 1 písm. a) až e) a v odstavci 2 zasílá soud ministerstvu ve dvou vyhotoveních, z nichž alespoň jedno musí vyhovovat nárokům na písemnosti určené pro cizinu (§ 12). V případě, že stanovisko soudu podle odstavce 1 písm. g) je kladné, a stanovili tak mezinárodní smlouva (srov. příloha č. 14/A, tabulka č. 4), zašle soud ministerstvu písemnosti uvedené v odstavci 1 písm. a) až e) a v odstavci 2 s úředními překlady (§ 12 odst. 4).

(4) Stanovisko odsouzeného [čl. 3 odst. 3 písm. a) Dodatkového protokolu k Úmluvě o předávání odsouzených osob] zjišťuje ministerstvo, které může požádat příslušný soud (§ 315 odst. 3 trestního řádu) o provedení pohovoru s odsouzeným a o provedení poučení odsouzeného o zásadách Úmluvy o předávání odsouzených osob a Dodatkového protokolu a o právních důsledcích předání. O pohovoru a provedeném poučení soud sepíše záznam, v němž uvede stanovisko odsouzeného k předání a obsah provedeného poučení, a zašle jej ministerstvu ve dvou vyhotoveních, z nichž alespoň jedno musí vyhovovat nárokům na písemnosti určené pro cizinu (§ 12). Záznam musí být vlastnoručně podepsán také odsouzeným. Pokud odsouzený záznam odmítne podepsat, soud tuto skutečnost v záznamu výslovně uvede.

§ 66

Předání odsouzeného podle Úmluvy o předávání osob odsouzených k trestu odnětí svobody k výkonu trestu ve státě, jehož jsou občany

(1) Na žádost ministerstva nebo i bez žádosti, pokud takový postup považuje z hlediska dosažení účelu výkonu trestu odnětí svobody za vhodný, zašle soud ministerstvu:

- originál, stejnopis nebo ověřenou kopii (§ 13) rozsudku s doložkou právní moci, a konalo-li se odvolací řízení, též rozhodnutí soudu druhého stupně,
- originál nebo ověřenou kopii (§ 13) usnesení o zá-

¹⁵⁾ § 89 odst. 11 trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2001 a § 1 nařízení vlády ČSFR č. 464/1991 Sb., nebo § 89 odst. 11 trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2009.

počtu vazby s doložkou právní moci, pokud k zápočtu vazby došlo,

- c) ověřenou kopii (§ 13) textu právního předpisu, na jehož základě byl vydán rozsudek (na zvláštním listě číselné označení, zákonné pojmenování a doslovné znění zákonných ustanovení, podle nichž je trestný čin posuzován, s uvedením zákonné sazby, jež je na něj v zákoně stanovena, přičemž je-li znakem skutkové podstaty výše škody, uvede se i znění § 138 odst. 1 trestního zákoníku nebo obdobného ustanovení platného v době spáchání trestného činu)¹⁶⁾,
- d) doklad o tom, jakou část trestu odsouzený vykonal, s uvedením předpokládaného konce trestu, včetně informace o vazbě, o prominutí části trestu a o ostatních skutečnostech důležitých pro výkon trestu (např. informace o okolnostech významných pro případné promlčení výkonu trestu),
- e) doklad o státním občanství odsouzeného, je-li k dispozici, jinak soud uvede všechny zjištěné údaje o jeho státním občanství,
- f) stanovisko soudu konzultované s příslušným státním zástupcem k vhodnosti a účelnosti předání odsouzeného.

(2) Jde-li o předání odsouzeného, kterému byl uložen souhrnný trest, zašle soud ministerstvu jako podklady podle odstavce 1 písm. a) a c) rovněž stejnopis nebo ověřenou kopii (§ 13) rozsudku, jehož výrok o trestu byl při ukládání souhrnného trestu zrušen, s doložkou právní moci, a konalo-li se odvolací řízení, připojí rovněž stejnopis nebo ověřenou kopii (§ 13) rozhodnutí soudu druhého stupně, a ověřenou kopii (§ 13) textu právního předpisu, na jehož základě byl rozsudek, jehož výrok o trestu byl při ukládání souhrnného trestu zrušen, vydán; byl-li při ukládání souhrnného trestu zrušen dřívější souhrnný trest, postupuje soud obdobně vůči všem rozsudkům, jejichž výroky o trestu byly v této souvislosti dříve zrušeny.

(3) Písemnosti uvedené v odstavci 1 písm. a) až d) a v odstavci 2 zasílá soud ministerstvu ve dvou vyhotoveních, z nichž alespoň jedno musí vyhovovat nárokům na písemnosti určené pro cizinu (§ 12). V případě, že stanovisko soudu podle odstavce 1 písm. f) je kladné, a stanovili tak mezinárodní smlouva (srov. příloha č. 14/A, tabulka č. 4), zašle soud ministerstvu písemnosti uvedené v odstavci 1 písm. a) až d) a v odstavci 2 s úředními překlady (§ 12 odst. 4).

(4) Souhlas odsouzeného s předáním není podle Úmluvy o předávání osob odsouzených k trestu odnětí svobody k výkonu trestu ve státě, jehož jsou státními občany, právní podmínkou předání. Nicméně v případech, kdy odsouzený s předáním nesouhlasí, zpravidla Ministerstvo spravedlnosti České republiky ani Ministerstvo spravedlnosti Ruské federace s předáním či převzetím odsouzeného nevysloví souhlas [čl. 4 písm. e) Úmluvy o předávání osob odsouzených k trestu odnětí svobody k výkonu trestu ve státě, jehož jsou státními občany]. Pokud však má být odsouzený po vykonání trestu odnětí svobody vydán nebo vyhoštěn, může být předání odsouzeného považováno za vhodné i bez jeho souhlasu. Ustanovení § 64 odst. 4 platí i pro zjišťování stanoviska odsouzených k předání podle Úmluvy o předávání osob odsouzených k trestu odnětí

svobody k výkonu trestu ve státě, jehož jsou státními občany.

§ 67

Postup po předání odsouzeného

(1) Po předání odsouzeného zašle ministerstvo soudu transformační rozsudek (rozsudek, kterým cizozemský soud rozhodl o způsobu výkonu rozsudku českého soudu) vykonávajícího státu nebo vyjádření příslušného cizozemského orgánu, z něž bude zřejmé, kdy vykonávající stát považuje výkon trestu za ukončený [čl. 15 písm. a) Úmluvy o předávání odsouzených osob, čl. 12 Úmluvy o předávání osob odsouzených k trestu odnětí svobody k výkonu trestu ve státě, jehož jsou státními občany].

(2) Pokud soud rozhodne, že odsouzený, který byl předán do ciziny, je účasten amnestie prezidenta republiky (§ 368 trestního řádu), nebo pokud byl takovému odsouzenému zcela nebo zčásti prominut trest jen za některý z trestných činů, za něž byl uložen úhrnný nebo souhrnný trest, a soud stanoví přiměřený trest za trestné činy amnestií nedotčené (§ 370 trestního řádu), oznámí tuto skutečnost soud bezodkladně ministerstvu, aby o ní mohl být informován stát vykonávající.

Oddíl druhý

Převzetí odsouzeného z ciziny

§ 68

Základní normativní úprava

(1) Základní vnitrostátní normativní úprava je obsažena v ustanoveních § 375 až § 382 a § 449 až § 456 trestního řádu.

(2) Nejvýznamnějšími mezinárodními smlouvami upravujícími přebírání odsouzených z ciziny jsou:

- a) Úmluva o předávání odsouzených osob z 23. března 1983 (č. 553/1992 Sb.; příloha č. 11) - ustanovení stávajících mezinárodních smluv o předávání odsouzených osob nederoguje, v praxi je však její používání upřednostňováno;
- b) Dodatkový protokol k Úmluvě o předávání odsouzených osob z 18. prosince 1997 (č. 26/2003 Sb. m. s., sdělení o opravě chyb překladu v částce č. 49/2003 Sb. m. s.; příloha č. 12);
- c) Úmluva o předávání osob odsouzených k trestu odnětí svobody k výkonu trestu ve státě, jehož jsou státními občany, z 19. května 1978 (č. 123/1980 Sb.) - použitelná i vůči státům bývalého Svazu sovětských socialistických republik, které v rámci sukcesních jednání výslovně neprohlásily, že se necítí být vázány závazky bývalého Sovětského svazu (učinily tak např. pobaltské státy, Moldavsko, Uzbekistán a Kazachstán) a které nejsou současně smluvními stranami Úmluvy uvedené pod písmenem a);
- d) Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Socialistickou federativní republikou Jugoslávií o vzájemném předávání odsouzených k výkonu trestu odnětí svobody z 23. května 1989 (č. 473/1990 Sb.) - použitelná vůči nástupnickým státům bývalé Socialistické federativní republiky Jugoslávie (srov. příloha č. 3).

¹⁶⁾ § 89 odst. 11 trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2001 a § 1 nařízení vlády ČSFR č. 464/1991 Sb., nebo § 89 odst. 11 trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2009.

(3) K postupu soudů při rozhodování o uznání a výkonu cizozemských rozhodnutí bylo vydáno stanovisko trestního kolegia Nejvyššího soudu z 28. listopadu 2007, sp. zn. 7 Tpjn 303/2007 (č. 1/2008 Sb. rozh. tr.).

(4) Trestní řád umožňuje převzetí výkonu rozsudku z ciziny na bezsmluvním základě jen výjimečně (§ 450 odst. 2 trestního řádu). Je proto nezbytné, aby soud u ministerstva ověřil podmínky vzájemnosti, pokud ministerstvo informaci o vzájemnosti neuvadlo v návrhu na uznání cizozemského rozhodnutí podle § 452 odst. 1 trestního řádu.

(5)) Při přebírání odsouzených z ciziny se soudy mohou s cizozemskými orgány stýkat pouze prostřednictvím ministerstva (§ 4).

§ 69

Řízení o uznání cizozemského rozhodnutí

(1) Při ověřování podmínek uznání cizozemského rozhodnutí si soud pro účely posouzení splnění podmínky uvedené v § 450 odst. 1 písm. b) trestního řádu může vyžádat obecné informace o situaci v oblasti dodržování základních lidských práv a svobod v odsuzujícím státě od odboru lidských práv a transformační politiky Ministerstva zahraničních věcí nebo od odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra.

(2) Při ověřování podmínek uznání cizozemského rozhodnutí si soud pro účely posouzení splnění podmínky uvedené v § 450 odst. 1 písm. f) trestního řádu vyžádá opis z evidence Rejstříku trestů.

(3) Ve výroku rozhodnutí o uznání cizozemského rozhodnutí (§ 451 trestního řádu) soud mimo jiné uvede:

- a) všechna rozhodnutí, z jejichž spojení odsouzení cizozemským soudem sestává, včetně rozhodnutí o opravných prostředcích, jakož i rozhodnutí, jejichž výroky o trestu byly zrušeny při ukládání souhrnného trestu (srov. rozsudek Nejvyššího soudu z 11. prosince 2003, sp. zn. 11 Tcu 272/2003),
- b) na základě které mezinárodní smlouvy se cizozemské rozhodnutí uznává, anebo zda se cizozemské rozhodnutí uznává na základě vzájemnosti,
- c) zda se cizozemským rozhodnutím uložený trest přeměňuje či se v něm pokračuje (§ 451 odst. 1 a 3 trestního řádu; srov. č. 1/2001 Sb. rozh. tr., č. 43/2001 Sb. rozh. tr., č. 1/2008 Sb. rozh. tr. a rozsudek Nejvyššího soudu z 30. září 2004, sp. zn. 11 Tcu 148/2004) a
- d) v jakém rozsahu se návrhu na uznání cizozemského rozhodnutí vyhovuje a v jakém rozsahu se návrhu nevyhovuje, pokud soud rozhodl, že cizozemské rozhodnutí se uznává jen zčásti (srov. č. 54/1999 Sb. rozh. tr.).

Popis skutku a právní kvalifikaci podle práva odsuzujícího státu i podle českého práva soud uvede v odůvodnění rozhodnutí o uznání, ledaže se na odsouzeného po jeho převzetí v souladu s příslušnou mezinárodní smlouvou (např. čl. 3 Dodatkového protokolu k Úmluvě o předávání odsouzených osob) bude vztahovat zásada speciality - v takovém případě soud uvede popis skutku ve výroku rozhodnutí o uznání (srov. č. 39/2009 Sb. rozh. tr.). O zařazení do typu věznice soud nerozhoduje, neboť to je součástí až rozhodnutí o výkonu uznaného cizozemského rozhodnutí podle § 455 odst. 2 trestního řádu (srov. č. 1/2008 Sb. rozh. tr.). Rozhodnutí soudu o uznání rozsudku cizího státu nesmí vést k celkovému zhoršení postavení odsouzeného

(srov. náleze Ústavního soudu z 21. února 2007, sp. zn. I. ÚS 601/04, a náleze Ústavního soudu z 9. června 2008, sp. zn. IV. ÚS 686/08).

(4) Je-li v rámci řízení o uznání cizozemského rozhodnutí zapotřebí doručit písemnost (např. výzvu ke zvolení obhájce, vyrozumění o konání veřejného zasedání či rozsudku) osobě, o jejíž převzetí z ciziny k výkonu trestu odnětí svobody do České republiky jde, na území odsuzujícího státu, požádá soud o zajištění takového doručení ministerstvo, kterému zašle písemnost, která má být doručena, ve dvojím vyhotovení. Pokud soud žádá o doručení rozhodnutí, proti kterému je přípustný opravný prostředek, a toto rozhodnutí neobsahuje plnou adresu orgánu, u kterého lze tento opravný prostředek podat, přiloží soud k rozhodnutí na zvláštním listu poučení pro adresáta s uvedením takové plné adresy a požádá v dožádání o doručení rovněž tohoto poučení.

(5) Rozsudek soud doručí mimo jiné ministerstvu, a to ještě před jeho právní mocí, neboť ministerstvo je v řízení o uznání cizozemského rozhodnutí navrhovatelem.

(6) Po nabytí právní moci rozsudku o uznání cizozemského rozhodnutí zašle soud rozsudek s doložkou právní moci ministerstvu a vyhotoví trestní list, který v elektronické podobě zašle Rejstříku trestů.

§ 70

Vykonávací řízení

(1) O uvalení vazby podle § 454 odst. 2 trestního řádu soud informuje ministerstvo, a to bez ohledu na právní moc rozhodnutí o vzetí do vazby.

(2) Součástí rozhodnutí o výkonu uznaného cizozemského rozhodnutí (§ 455 odst. 2 trestního řádu) je rovněž výrok o zařazení do typu věznice (srov. č. 1/2008 Sb. rozh. tr.).

(3) Rozhodnutí o výkonu uznaného cizozemského rozhodnutí soud zašle ministerstvu bez zbytečných odkladů poté, co rozhodnutí nabude právní moci. Vyhotovení rozsudku musí být v souladu s ustanovením § 12, případně § 13. Pokud je to možné, uvede soud v průvodním dopisu datum předpokládaného konce výkonu trestu odnětí svobody. Pokud soud nařídil výkon uznaného cizozemského rozhodnutí podle § 455 odst. 5 trestního řádu, přiloží rovněž kopii nařízení výkonu trestu.

(4) Po právní moci rozhodnutí o zápočtu vazby podle § 455 odst. 6 trestního řádu sdělí soud ministerstvu datum předpokládaného konce výkonu trestu, pokud tak již neučinil podle odstavce 3.

(5) Informace cizího státu o amnestii, milosti nebo jiném rozhodnutí či opatření, v jehož důsledku se uznané cizozemské rozhodnutí mohlo stát nevykonatelným, soud obdrží nebo si opatří prostřednictvím ministerstva. Po právní moci rozhodnutí, kterým soud podle § 455 odst. 7 trestního řádu upustil od výkonu trestu z uznaného cizozemského rozhodnutí nebo jeho části, soud zašle jeho kopii ministerstvu; v případě, že upustil od výkonu pouze části trestu, sdělí ministerstvu rovněž nové datum předpokládaného konce výkonu trestu.

§ 71

Pokud byl odsouzený převzat podle čl. 3 Dodatkového protokolu k Úmluvě o předávání odsouzených osob, nesmí být v České republice trestně stíhán, odsouzen, zadržen ani nesmí vykonávat trest pro jiný trestný čin spáchaný před

předáním než je ten, za nějž byl trest odnětí svobody, k jehož výkonu byl do České republiky z ciziny předán, uložen, leda by byla splněna některá z podmínek čl. 3 odst. 4 Dodatkového protokolu nebo by šlo o úkon ve smyslu čl. 3 odst. 5 Dodatkového protokolu.

Oddíl třetí

Předání výkonu rozsudku, pokud se odsouzený nachází na území cizího státu

§ 72

Základní normativní úprava

(1) Vnitrostátní normativní úprava je obsažena v ustanovení § 375 až § 382 a § 457 trestního řádu. Vztahuje se pouze na případy, kdy se odsouzený již nachází v cizině a nebyl vydán k trestnímu stíhání nebo k výkonu trestu do České republiky nebo je jeho vydání vyloučeno.

(2) Předání výkonu rozsudku, pokud se odsouzený nachází na území cizího státu, upravuje čl. 2 Dodatkového protokolu k Úmluvě o předávání odsouzených osob z 18. prosince 1997 (č. 26/2003 Sb. m. s., sdělení o opravě chyb překladu v částce č. 49/2003 Sb. m. s.; příloha č. 12).

(3) Trestní řád umožňuje předání výkonu rozsudku do ciziny, pokud se odsouzený nachází v cizině a nebyl vydán k trestnímu stíhání nebo k výkonu trestu do České republiky nebo je jeho vydání vyloučeno, i na bezsmluvním základě. S ohledem na skutečnost, že trestní řád reciproční převzetí výkonu rozsudku z ciziny na bezsmluvním základě umožňuje jen výjimečně (§ 450 odst. 2 trestního řádu), je nezbytné, aby soud prostřednictvím ministerstva ověřil podmínky, za nichž může cizí stát výkon rozsudku na bezsmluvním základě převzít (§ 74).

§ 73

Předání výkonu rozsudku podle Dodatkového protokolu k Úmluvě o předávání odsouzených osob

(1) Podle čl. 2 Dodatkového protokolu k Úmluvě o předávání odsouzených osob je možné do ciziny předat výkon trestu odnětí svobody, pokud se odsouzený snaží vyhnout výkonu trestu tím, že do cizího státu uprchně před skončením výkonu trestu. Předání výkonu trestu uloženého v nepřítomnosti obžalovaného je vyloučeno. Souhlas odsouzeného se nevyžaduje.

(2) Na žádost ministerstva nebo i bez žádosti, pokud takový postup považuje z hlediska dosažení účelu výkonu trestu odnětí svobody za vhodný, zašle soud ministerstvu:

- stejnopis nebo ověřenou kopii (§ 13) rozsudku s doložkou právní moci, a konalo-li se odvolací řízení, též rozhodnutí soudu druhého stupně,
- stejnopis nebo ověřenou kopii (§ 13) usnesení o zápočtu vazby s doložkou právní moci, pokud k zápočtu vazby došlo,
- ověřenou kopii (§ 13) textu právního předpisu, na jehož základě byl vydán rozsudek (na zvláštním listě číselné označení, zákonné pojmenování a doslovné znění zákonných ustanovení, podle nichž je trestný čin posuzován, s uvedením zákonné sazby, jež je na něj v zákoně stanovena, přičemž je-li znakem skutkové podstaty výše škody, uvede se i znění § 138 odst. 1

trestního zákoníku nebo obdobného ustanovení platného v době spáchání trestného činu)¹⁷⁾,

- doklad o tom, jakou část trestu odsouzený vykonal, včetně informace o vazbě, o prominutí části trestu a ostatních skutečnostech důležitých pro výkon trestu (např. informace o okolnostech významných pro případné promlčení výkonu trestu),
- doklad o státním občanství odsouzeného, je-li k dispozici, jinak soud uvede všechny zjištěné údaje o jeho státním občanství.

(2) Jde-li o předání výkonu rozsudku, kterým byl uložen souhrnný trest, zašle soud ministerstvu jako podklady podle odstavce 1 písm. a) a c) rovněž stejnopis nebo ověřenou kopii (§ 13) rozsudku, jehož výrok o trestu byl při ukládání souhrnného trestu zrušen, s doložkou právní moci, a konalo-li se odvolací řízení, připojí rovněž stejnopis nebo ověřenou kopii (§ 13) rozhodnutí soudu druhého stupně, a ověřenou kopii (§ 13) textu právního předpisu, na jehož základě byl rozsudek, jehož výrok o trestu byl při ukládání souhrnného trestu zrušen, vydán; byl-li při ukládání souhrnného trestu zrušen dřívější souhrnný trest, postupuje soud obdobně vůči všem rozsudkům, jejichž výroky o trestu byly v této souvislosti dříve zrušeny.

(3) Písemnosti uvedené v odstavci 1 písm. a) až d) a v odstavci 2 zasílá soud ministerstvu ve dvou vyhotoveních, z nichž alespoň jedno musí vyhovovat nárokům na písemnosti určené pro cizinu (§ 12). Stanoví-li tak mezinárodní smlouva (srov. příloha č. 14/A, tabulka č. 4), zašle soud ministerstvu písemnosti uvedené písmenech a) až d) a v odstavci 2 s úředními překlady (§ 12 odst. 4)

Předání výkonu rozsudku na bezsmluvním základě

§ 74

Ověření podmínek, za nichž může cizí stát převzít výkon rozsudku

(1) V žádosti o ověření podmínek podle § 457 odst. 2 trestního řádu soud uvede:

- označení soudu a spisovou značku, pod níž je trestní věc vedena,
- jméno, příjmení a další osobní data odsouzeného, včetně údaje o jeho státním občanství,
- záonné pojmenování trestného činu s uvedením příslušných zákonných ustanovení a vylíčení skutkového děje s přesným vyznačením doby, místa a způsobu spáchání a jeho následků,
- doslovné znění zákonných ustanovení, podle nichž je trestný čin posuzován, s uvedením zákonné sazby, jež je na něj v zákoně stanovena, přičemž je-li znakem skutkové podstaty výše škody, uvede i znění § 138 odst. 1 trestního zákoníku nebo obdobného ustanovení platného v době spáchání trestného činu)¹⁸⁾,
- informaci o tom, zda odsouzený byl odsouzen v řízení proti uprchlému, a případně o tom, jakým způsobem byla v řízení proti uprchlému zajištěna práva obhajoby,
- údaje o odsuzujícím rozsudku (soud, datum, spisová značka, uložený trest včetně případného výroku o ná-

^{17), 18)} § 89 odst. 11 trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2001 a § 1 nařízení vlády ČSFR č. 464/1991 Sb., nebo § 89 odst. 11 trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2009.

hradě škody nebo o ochranném opatření) a o rozhodnutí soudu druhého stupně, pokud se konalo odvolací řízení,

- g) údaje o zápočtu vazby,
- h) doslovné znění zákonných ustanovení o ukládání a výkonu uložených druhů trestů (příslušná ustanovení oddílu 5 dílu 2 hlavy V obecné části trestního zákoníku).

(2) Jde-li o předání výkonu rozsudku, kterým byl uložen souhrnný trest, uvede soud v žádosti podle § 457 odst. 2 trestního řádu údaje podle odstavce 1 písm. c) až f) rovněž ohledně rozsudku, jehož výrok o trestu při ukládání souhrnného trestu zrušil; byl-li při ukládání souhrnného trestu zrušen dřívější souhrnný trest, postupuje soud obdobně vůči všem rozsudkům, jejichž výroky o trestu byly v této souvislosti dříve zrušeny.

(3) Žádost soud zašle ministerstvu. Pokud o to ministerstvo požádá, zašle soud ministerstvu žádost ve dvojnásobném vyhotovení, z nichž alespoň jedno musí vyhovovat nárokům na písemnosti určené pro cizinu (§ 12), s úředním překladem (§ 12 odst. 4) do jazyka, který ministerstvo určí.

§ 75

Žádost o převzetí výkonu rozsudku na bezesmluvním základě

(1) Pokud soud takový postup považuje za vhodný a pokud ověřil podmínky, za nichž cizí stát může výkon rozsudku převzít (§ 74), zašle ministerstvu žádost o převzetí výkonu rozsudku, adresovanou příslušnému orgánu cizího státu, k níž příloží:

- a) originál, stejnopis nebo ověřenou kopii (§ 13) rozsudku s doložkou právní moci, a konalo-li se odvolací řízení, též rozhodnutí soudu druhého stupně,
- b) originál, stejnopis nebo ověřenou kopii (§ 13) usnesení o zápočtu vazby s doložkou právní moci, pokud k zápočtu vazby došlo,
- c) ověřenou kopii (§ 13) textu právního předpisu, na jehož základě byl vydán rozsudek (na zvláštním listě číselné označení, zákonné pojmenování a doslovné znění zákonných ustanovení, podle nichž je trestný čin posuzován, s uvedením zákonné sazby, jež je na něj v zákoně stanovena, přičemž je-li znakem skutkové podstaty výše škody, uvede se i znění § 138 odst. 1 trestního zákoníku nebo obdobného ustanovení platného v době spáchání trestného činu)¹⁹⁾,
- d) doklad o tom, jakou část trestu odsouzený vykonal, včetně informace o vazbě, o prominutí části trestu a o ostatních skutečnostech důležitých pro výkon trestu (např. informace o okolnostech významných pro případné promlčení výkonu trestu),
- e) doklad o státním občanství odsouzeného, je-li k dispozici, jinak soud v žádosti uvede všechny zjištěné údaje o jeho státním občanství,
- f) další doklady, které je nutné podle právního řádu státu, na jehož území se odsouzený nachází, k žádosti přiložit.

(2) Jde-li o předání výkonu rozsudku, kterým byl uložen souhrnný trest, přiloží soud k žádosti podle odstavce 1 jako podklady podle odstavce 1 písm. a) a c) rovněž

stejnopis nebo ověřenou kopii (§ 13) rozsudku, jehož výrok o trestu byl při ukládání souhrnného trestu zrušen, s doložkou právní moci, a konalo-li se odvolací řízení, připojí rovněž stejnopis nebo ověřenou kopii (§ 13) rozhodnutí soudu druhého stupně, a ověřenou kopii (§ 13) textu právního předpisu, na jehož základě byl rozsudek, jehož výrok o trestu byl při ukládání souhrnného trestu zrušen, vydán; byl-li při ukládání souhrnného trestu zrušen dřívější souhrnný trest, postupuje soud obdobně vůči všem rozsudkům, jejichž výroky o trestu byly v této souvislosti dříve zrušeny.

(3) Písemnosti uvedené v odstavci 1 písm. a) až d) a f) a v odstavci 2 zasílá soud ministerstvu ve dvou vyhotoveních, z nichž alespoň jedno musí vyhovovat nárokům na písemnosti určené pro cizinu (§ 12). Pokud je podle právního řádu státu, na jehož území se odsouzený nachází, nezbytné žádost a její přílohy zasílat s překladem, zašle soud ministerstvu žádost a písemnosti uvedené v odstavci 1 písm. a) až d) a f) a odstavci 2 s úředními překlady (§ 12 odst. 4).

(4) Pokud je podle právního řádu státu, na jehož území se odsouzený nachází, souhlas odsouzeného podmínkou převzetí výkonu rozsudku, zjistí stanovisko odsouzeného soud tak, že příslušnému justičnímu orgánu státu, na jehož území se odsouzený nachází, zašle dožádání (§ 19, § 22, § 4, § 5) o provedení výslechu odsouzeného.

Postup po předání výkonu rozsudku

§ 76

Postup po předání výkonu rozsudku je shodný s postupem po předání odsouzeného (§ 67).

Oddíl čtvrtý

Převzetí výkonu cizozemského rozsudku, pokud se odsouzený nachází na území České republiky

§ 77

Základní normativní úprava

(1) Základní vnitrostátní normativní úprava je obsažena v ustanoveních § 375 až § 382 a § 449 až § 455 trestního řádu.

(2) Převzetí výkonu cizozemského rozsudku, pokud se odsouzený nachází na území České republiky, upravuje čl. 2 Dodatkového protokolu k Úmluvě o předávání odsouzených osob z 18. prosince 1997 (č. 26/2003 Sb. m. s., sdělení o opravě chyb překladu v částce č. 49/2003 Sb. m. s.; příloha č. 12).

§ 78

Řízení o uznání a výkonu cizozemského rozhodnutí

Ustanovení § 68 odst. 3, 4, § 69 a § 70 se vztahují i na postup soudu při řízení o uznání a výkonu cizozemského rozsudku, pokud se odsouzený nachází na území České republiky.

Oddíl pátý

Předávání dohledu nad podmíněně odsouzenými a podmíněně propuštěnými pachatelí

¹⁹⁾ § 89 odst. 11 trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2001 a § 1 nařízení vlády ČSFR č. 464/1991 Sb., nebo § 89 odst. 11 trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2009.

Předání dohledu do ciziny

§ 79

Základní normativní úprava

(1) Základní vnitrostátní normativní úprava je obsažena v ustanoveních § 375 až § 382 a § 459 až § 460 trestního řádu.

(2) Předání dohledu do ciziny je možné pouze na smluvním základě. Předávání dohledu do ciziny upravuje Evropská úmluva o dohledu nad podmíněně odsouzenými a podmíněně propuštěnými pachateli z 30. listopadu 1964 (č. 75/2002 Sb. m. s.; příloha č. 13). Vzhledem k prohlášení učiněnému při podpisu a ratifikaci do ciziny nelze předat výkon trestu odnětí svobody po zrušení jeho podmíněného odkladu (část III Evropské úmluvy o dohledu nad podmíněně odsouzenými a podmíněně propuštěnými pachateli) ani tzv. úplný výkon trestu (část IV Evropské úmluvy o dohledu nad podmíněně odsouzenými a podmíněně propuštěnými pachateli) - možné je pouze předání výkonu samotného dohledu (část II Evropské úmluvy o dohledu nad podmíněně odsouzenými a podmíněně propuštěnými pachateli). Stanoven je styk prostřednictvím ministerstva (§ 4).

(3) Pokud jde o předání dohledu nad podmíněně propuštěnými pachateli na Ukrajinu, informovalo Ministerstvo spravedlnosti Ukrajiny, že podle judikatury Nejvyššího soudu Ukrajiny se o předání dohledu jedná jen v těch případech, kdy soud dožadujícího státu přímo v rozhodnutí o podmíněném propuštění stanovil přiměřená omezení a přiměřené povinnosti. Ukrajinské orgány pak skutečně vykonávají dohled, avšak nejdéle do předpokládaného data skončení výkonu původně uloženého nepodmíněného trestu odnětí svobody. Pokud soud dožadujícího státu pouze rozhodl o podmíněném propuštění, aniž by současně stanovil přiměřená omezení a přiměřené povinnosti, mohou ukrajinské orgány nejvýše zjistit a podat zprávu, zda v době od podmíněného propuštění do předpokládaného data skončení výkonu původně uloženého nepodmíněného trestu odnětí svobody odsouzený nespáchal trestný čin.

§ 80

Žádost o převzetí dohledu

(1) Pokud soud

- a) podmíněně odloží výkon trestu odnětí svobody osobě, která má být nebo byla vyhoštěna nebo která se z jiného důvodu nachází území cizího státu, nebo
- b) podmíněně propustí odsouzeného, který má být nebo byl vyhoštěn nebo který se z jiného důvodu nachází území cizího státu,

zašle po právní moci rozhodnutí ministerstvu žádost o převzetí dohledu, adresovanou příslušným orgánům cizího státu.

(2) V žádosti je třeba uvést:

- a) označení soudu a spisovou značku, pod níž je trestní věc vedena,
- b) jméno, příjmení a další osobní data odsouzeného, včetně údaje o jeho státním občanství a o jeho pobytu ve státě, do něhož se předání dohledu navrhuje,
- c) odkaz na příložené písemnosti (odstavec 3),

- d) informaci o délce vykonaného trestu odnětí svobody (včetně informace o zápočtu předchozí vazby),
- e) informaci o charakteru jmenovaného a jeho chování v České republice před a po rozhodnutí o podmíněném propuštění (např. ve formě příloženého hodnocení odsouzeného z věznice, v níž vykonával trest),
- f) den, kdy došlo k vyhoštění odsouzeného,
- g) úkony, které jsou v rámci dohledu vyžadovány (např. periodické zasílání zpráv o chování odsouzeného),
- h) omezení a povinnosti uložené odsouzenému,
- i) zda a v jakých lhůtách mají být dožadujícím státem zasílány pravidelné zprávy o chování odsouzeného.

Další náležitosti žádosti se řídí § 12.

(3) K žádosti je třeba přiložit originály, stejnopisy nebo ověřené kopie (§ 13):

- a) odsuzujícího rozsudku s doložkou právní moci,
- b) rozhodnutí soudu druhého stupně, pokud se konalo odvolací řízení,
- c) ověřenou kopii (§ 13) textu právního předpisu, na jehož základě byl vydán rozsudek (na zvláštním listě číselné označení, zákonné pojmenování a doslovné znění zákonných ustanovení, podle nichž je trestný čin posuzován, s uvedením zákonné sazby, jež je na něj v zákoně stanovena, přičemž je-li znakem skutkové podstaty výše škody, uvede se i znění § 138 odst. 1 trestního zákoníku nebo obdobného ustanovení platného v době spáchání trestného činu)²⁰⁾,
- d) rozhodnutí o podmíněném propuštění odsouzeného s doložkou právní moci, pokud jde o případ podle odstavce 1 písm. b), a případně též rozhodnutí soudu druhého stupně, pokud se konalo stížnostní řízení.

(4) Jde-li o předání dohledu nad odsouzeným, kterému byl uložen souhrnný trest, přiloží soud k žádosti jako podklady podle odstavce 3 písm. a) až c) rovněž stejnopis nebo ověřenou kopii (§ 13) rozsudku, jehož výrok o trestu byl při ukládání souhrnného trestu zrušen, s doložkou právní moci, a konalo-li se odvolací řízení, připojí rovněž stejnopis nebo ověřenou kopii (§ 13) rozhodnutí soudu druhého stupně, a ověřenou kopii (§ 13) textu právního předpisu, na jehož základě byl rozsudek, jehož výrok o trestu byl při ukládání souhrnného trestu zrušen, vydán; byl-li při ukládání souhrnného trestu zrušen dřívější souhrnný trest, postupuje soud obdobně vůči všem rozsudkům, jejichž výroky o trestu byly v této souvislosti dříve zrušeny.

(5) Soud zašle ministerstvu žádost podle odstavce 2 i dokumenty podle odstavce 3 ve dvou vyhotoveních. Pokud mezinárodní smlouva (srov. příloha č. 14/A, tabulka č. 5) stanoví dožadujícímu státu povinnost žádost o převzetí dohledu a příložené dokumenty opatřit překladem, zašle soud ministerstvu žádost podle odstavce 2 i dokumenty podle odstavce 3 s úředním překladem (§ 12 odst. 4).

§ 81

(1) Ministerstvo zašle soudu rozhodnutí příslušného cizozemského orgánu o převzetí dohledu a případně soudu zasílá zprávy příslušného cizozemského orgánu o chování odsouzeného.

²⁰⁾ § 89 odst. 11 trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2001 a § 1 nařízení vlády ČSFR č. 464/1991 Sb., nebo § 89 odst. 11 trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2009.

(2) Soud rozhodne, zda se odsouzený ve zkušební době osvědčil nebo zda se trest odnětí svobody či jeho zbytek vykoná. Pokud soud rozhodne, že se odsouzený ve zkušební době neosvědčil, může zaslat ministerstvu žádost o ověření podmínek, za nichž může cizí stát převzít výkon rozsudku (§ 74), nebo nežádost o předání trestního řízení do ciziny (hlava III).

Převzetí dohledu z ciziny

§ 82

Základní normativní úprava

(1) Základní vnitrostátní normativní úprava je obsažena v ustanovení § 375 až § 382 a § 458 trestního řádu.

(2) Převzetí dohledu z ciziny je možné pouze na smluvním základě. Přebírání dohledu z ciziny upravuje Evropská úmluva o dohledu nad podmíněně odsouzenými a podmíněně propuštěnými pachateli z 30. listopadu 1964 (č. 75/2002 Sb. m. s.; příloha č. 13). Podle prohlášení učiněného při podpisu a ratifikaci Česká republika z ciziny nepřebírá výkon trestu odnětí svobody po zrušení jeho podmíněného odkladu (část III Evropské úmluvy o dohledu nad podmíněně odsouzenými a podmíněně propuštěnými pachateli) ani tzv. úplný výkon trestu (část IV Evropské úmluvy o dohledu nad podmíněně odsouzenými a podmíněně propuštěnými pachateli) - možné je pouze převzetí výkonu samotného dohledu (část II Evropské úmluvy o dohledu nad podmíněně odsouzenými a podmíněně propuštěnými pachateli). Předepsán je styk prostřednictvím ministerstva (§ 4).

§ 83

(1) Ministerstvo postoupí žádost cizího státu o převzetí dohledu nad podmíněně odsouzeným či podmíněně propuštěným odsouzeným příslušnému soudu (§ 458 odst. 1 trestního řádu) s návrhem na rozhodnutí o uznání cizozemského rozhodnutí (§ 452 odst. 1 trestního řádu).

(2) Po právní moci rozhodnutí o uznání cizozemského rozhodnutí podle § 458 odst. 1 trestního řádu zašle soud ministerstvu stejnopis tohoto rozhodnutí s doložkou právní moci ve dvou vyhotoveních, z nichž alespoň jedno musí vyhovovat nárokům na písemnosti určené pro cizinu (§ 12).

(3) Soud dále vykonává dohled a kontrolu nad odsouzeným. Pokud o to stát, který vynesl trest, požádal, zašle soud zprávy o chování odsouzeného ministerstvu, které zajistí jejich postoupení příslušnému cizozemskému orgánu. Zprávy soud zašle ministerstvu ve dvou vyhotoveních,

z nichž alespoň jedno musí vyhovovat nárokům na písemnosti určené pro cizinu (§ 12).

(4) Soud není oprávněn rozhodovat, zda se odsouzený ve zkušební době osvědčil.

Oddíl šestý

Výkon jiných druhů rozhodnutí

§ 84

Na postup při řízení o výkonu jiných druhů cizozemských rozhodnutí v České republice nebo českých rozhodnutí v cizině se přiměřeně použijí ustanovení předchozích oddílů.

ČÁST TŘETÍ

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 85

Vzory žádostí a dalších písemností

Ministerstvo může formou sdělení publikovaných ve Sbírce instrukcí a sdělení²¹⁾ informovat o změnách ve vzorech žádostí a dalších písemností, jejichž používání při provádění mezinárodní justiční spolupráce v trestních věcech je doporučováno (přílohy č. 15 až 20).

§ 86

Změna vnitřního a kancelářského řádu pro okresní, krajské a vrchní soudy

V poznámce pod čarou č. 10 instrukce Ministerstva spravedlnosti ze dne 3. prosince 2001, č. j. 505/2001-Org, kterou se vydává vnitřní a kancelářský řád pro okresní, krajské a vrchní soudy, uveřejněné pod č. 1/2002 Sbírky instrukcí a sdělení, ve znění pozdějších předpisů, se slova „a Příloha č. VIII Sdělení ministerstva č. 3/1997. Postup soudu ve styku s cizinou ve věcech trestních“ zrušují.

§ 87

Zrušuje se instrukce Ministerstva spravedlnosti ze dne 23. února 2005, č. j. 81/2002-MO-J/145, o postupu soudů ve styku s cizinou ve věcech trestních, uveřejněná pod č. 14/2006 Sbírky instrukcí a sdělení.

§ 88

Tato instrukce nabývá účinnosti dnem 1. února 2011.

ministr spravedlnosti
JUDr. Jirí Pospíšil v.r.

²¹⁾ § 2 odst. 4 písm. d) instrukce Ministerstva spravedlnosti ze dne 12. října 1999, č. j. 789/1999-L, o postupu při vypracování vnitřních předpisů a o Sbírce instrukcí a sdělení Ministerstva spravedlnosti (publikační instrukce), která byla uveřejněna pod č. 27/1999 SIS, ve znění pozdějších předpisů.